

Nr 15
40e jaargang

EEN REIS IN DE TIJD MET ALEX EN VERCINGETORIX

kuifje

HET WEEKBL VOOR DE SUPER-JEUGD VAN 7 TOT 77

Een interview met Denayer & Duchâteau

GETEKEND:

DANGER

10 jaar brokkenmakers!

40F-NEDERLAND f 2.25.

9-4-85

HET MAGISCH THEATER

"... Er heerst een grote xenofobie (een afkeer tegen alles wat vreemd is) die wordt gebruikt door bepaalde regeringen als wapen tot indoktrinatie en om mensen voor hun eigen doeleinden te gebruiken... Politiek en godsdienst zijn de voornaamste oorzaken van die xenofobie en haat... Kommunikatie is een belangrijke weg in het begrijpen van mensen met een verschillende politieke, religieuze of etnische achtergrond... Die kommunikatie kan gebeuren door het gebruik van woorden, muziek of het beeld... Woorden dekken niet altijd de juiste gevoelsuitdrukkingen... Krachtiger zijn de muziek en het beeld... Zij kunnen aangewend worden in de lange weg naar 'Utopia'... Zelfs al ben je geen muzikant of kunstenaar, er is altijd wel iets dat je naar iemand kan sturen, om met iemand te kommunikeren."

"De naam Magisch Theater, afgekort tot Magthea, komt uit de roman **'Der Steppenwolf'** *van Herman Hesse en duidt op 'de plaats waar alles mogelijk is'".* Sandy Nys, 26 jaar, is het eenmansbedrijf **Magisch Theater.** Een afschuw van alles wat met religie en politiek te maken heeft ligt bij hem aan de basis van kreatieve uitspattingen, zoals airbrush-paintings. Die deelt hij zelf in twee soorten in. De gemakkelijk vatbare, de meer kommerciële doeken en die doen denken aan de postkaarten/posters die enkele jaren terug de nieuwe stijl uitmaakten, de witte kroegen-mode. En daarnaast de graffiti's — 2 meter op 1 meter — met enerzijds politiek geladen thema's — Reagan en Thatcher in tweedimensionale **Spitting Image**-toestanden — en anderzijds portretten. Van punks bijvoorbeeld. Die vonden hun vluchtige schilderijen, opgehangen in wc's, café's of in openlucht, zo treffend dat ze ze prompt stalen. *"Een groot kompliment,"* volgens Sandy Nys, die ondertussen ook in de officiële galerijen exposeerde.

"Ik produceer de laatste tijd wel veel minder grafisch werk. Op een bepaald moment merkte ik dat bij sommige schilderijen muziek paste en kon ik aldus het schilderij een extra dimensie geven, geluid."

Elektronische of synthesizermuziek leek hem de geschikste manier om zijn ideeën en gevoelens te verklanken. Hij nam een aantal kassettes op met titels als boodschappen: **Magthea and Insanity, The chilliness of these sounds is my cell, Nightmare of the Gods, Nothing to believe in.**

"Ik maakte gewoon die kassettes voor mezelf, ik had er toen geen idee van dat kassette-labels bestonden, ik maakte gewoon muziek. Maar dan koop je ergens een kassette. Je krijgt er een programmabrochure met adressenbestand bij en zo begin je met anderen te kommunikeren, mail-art op te sturen. Je ruilt kassettes en gaandeweg dringt zich een vorm van organisatie op. Je start een kassette-label."

Toen tijdens en na de punk 'boom' het bedienen van kassettes populair werd, stuurden de kommerciële platenlabels volgende waarschuwing de wereld in: **'Hometaping is killing music'.** De hometapers vervormden die slogan tot hun strijdmotief: **'Hometaping is killing business and it's easy'.**

Het werd inderdaad makkelijker om thuisopnames te maken. Alles wat je eigenlijk nodig hebt zijn twee mikro's, een kassettedeck en liefst nog een synthesizer. Met het goedkoper worden van de porta-studio's (nu ± 40.000 F of fl. 2000) lijken de mogelijkheden onbeperkt. De kassettesien is bovendien niet verbonden met Sabam of Buma. Er bestaat wel een soort *gentleman's agreement* elkaars werk niet stiekem te kopiëren of kommerciëel uit te buiten.

Dat 'hometaping' tot zelfs in Vlaanderen doorgedrongen was, merkte het **Magisch Theater** heel snel. Twee jaar geleden verscheen dan ook als MT 004 **Techno Beauty,** een verzamelkassette met werk van 11 Belgische hometapers waaronder één van de eerste beoefenaars Kloot per W. Spoedig daarop werd het meer internationaal getinte non-profit kassette-label **3rio Tape Releases** in samenwerking met Body Records, opgericht. Via het adressenbestand, het tijdschrift 3riozine en wat 'fieldwork' werd een oproep rondgestuurd met de vraag naar opnames van 3 tot 6 minuten. De respons was zeer positief zodat zeven verzamelkassettes en één greatest hits konden worden opgenomen. Daarop o.m. werk van Mensen Blaffen (België), Vox Populi (Frankrijk) Entr'acte (Spanje), Peter R. Meyer (die in Zweden op de officiële radio een hometapeprogramma heeft), Masami Akita (Japan), The Room 101 (USA), in totaal zo'n 150 groepen en/of muzikanten. Diverse muziekstijlen komen aan bod. Het enige kriterium tot opname was de goede geluidskwaliteit van de kassette zelf (metaal of chroom). **Het Magisch Theater** zorgde voor de kompilatie en de presentatie (de lay-out, het kopiëren en zelfs uitknippen van de hoesjes). Iedere medewerker kreeg de kassette waarop hij speelde. De kassettes konden met andere hometapers worden geruild om zodoende de hometaping als vorm van tweewegskommunikatie volledig te benutten. Een informatiebrochure, het tijdschrift, wordt mee opgestuurd. Er is ook een mogelijkheid tot aankopen van de kassettes à rato van 200 F. Voor een label dat op een niet-winstgevende basis werkt, de enige manier om de kosten (van de kassettes zelf, de kopiën, porto) enigszins te dekken.

Met wat angst horen we Sandy Nys over zijn verwezenlijkingen praten. Zal de moloch 'maatschappij' deze idealist niet vertrappelen, of is dat enkel maar een nachtmerrie van de goden?

Meer inlichtingen over Magthea of kassette-labels:
Magisch Theater Productions — Juliaan Dillenstraat 22B — 2018 Antwerpen — België.

DE BROKKENMAKERS

EXTRA LANG VERHAAL

SAN FRANCISCO, CALIFORNIA
"THE CITY BY THE GOLDEN GATE".
HET IS DE STAD VAN ALLE VOLKEREN
EN SINDS DE GOUDKOORTS VAN
1849 TROK ZE MENSEN VAN ALLE
RASSEN AAN – DAPPERE, DYNAMISCHE
MENSEN, VASTBESLOTEN OM IETS
VAN HUN LEVEN TE MAKEN.
MAAR HELAAS OOK MISDADIGERS.
EN OOK NU NOG BRUIST DE MEEST
EUROPESE AMERIKAANSE STAD VAN
CHINA TOWN TOT TELEGRAPH HILL EN
VIA FISHERMAN'S WHARF EN DE
GOLDEN GATE BRIDGE TOT DE
TRANSAMERICA BUILDING
VAN LEVEN...

SLA OM

DE BROKKENMAKERS

CHR. DENAYER
A.-P. DUCHÂTEAU

EDOYA JEWELRY
...EN DE CHEF ZEI: "ALWEER EEN PATROUILLEWAGEN IN DE SOEP! DEZE KEER SPIJT HET ME, MAAR JULLIE GAAN TE VOET!"
...EN DAAROM WACHTEN WE NU OP DE "CABLE CAR", DIKKE VRIEND VAN ME...
HERBERT
MANX HOTEL
Marinello BEAUTY TRAINING
BERNSTEIN'S FISH GROTTO
PUB
BREAKFAST
POWELL AND MARKET

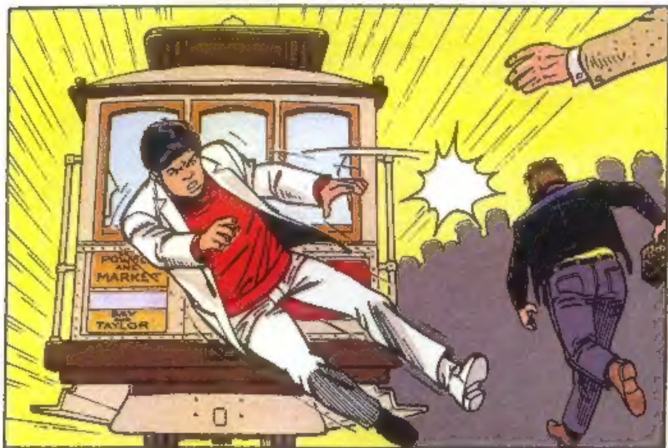

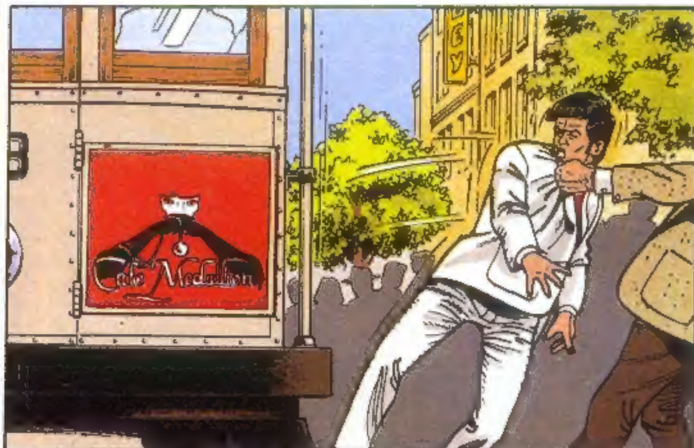

EXTRA LANG VERHAAL

GETEKEND: DANGER

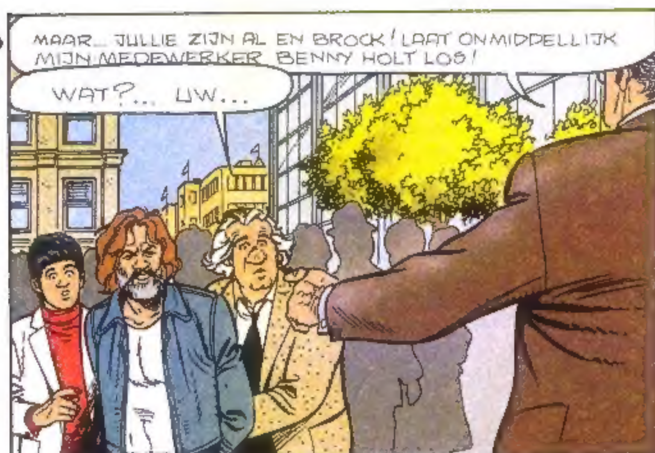

SLA OM

DE BROKKENMAKERS

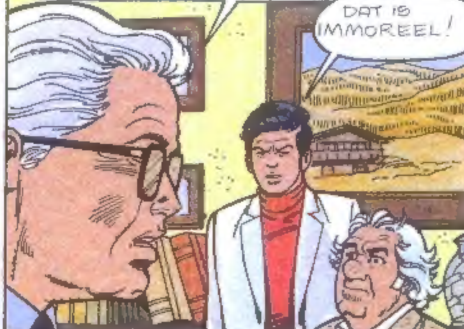

EXTRA LANG VERHAAL

DE BROKKENMAKERS

EXTRA LANG VERHAAL

SLA OM

DE BROKKENMAKERS

EXTRA LANG VERHAAL

VERVOLG ACHTERAAN IN DIT NUMMER

AKTIE, HUMOR EN AVONTUUR! ZE SLAAN GENSTERS,

DE BROKKENMAKERS

Christian Denayer en André-Paul Duchâteau

TOOOOOT

10 SPANNENDE ALBUMS LIGGEN VOOR JE KLAAR IN DE BOEKHANDEL!

1 Hoogspanning
2 Sabotage in Fort Tempest
3 Operatie Mammoet
4 De brokkenmakers tegen de Brokkenmakers
5 De heise corrida
6 Ups en downs in San Francisco
7 De aligato poe
8 Florida Connection
9 Trein naar de hel
10 Big Mama

LOMBARD UITGAVEN

Tien jaar al vormen de Brokkenmakers, ontsproten aan de fantasie van André-Paul Duchâteau en de pen van Christian Denayer, de vreugde van de lezers van Kuifje! Een decennium waarin Al Russel en Brock samen met enkele anderen ons hebben meegesleept in een reeks, of liever een lawine van even dolle als gevaarlijke avonturen. Vanaf «Hoogspanning», hun eerste album, tot en met «Big Mama», hun laatste, met als tussenstations «De helse corrida», «De alligatorput», «Florida Connection», «Trein naar de hel», enz. zijn de prachtige bolides niet meer te tellen die in hun handen binnen de kortste keren rijp voor de schroothoop werden. Tien jaar brokken, dat is wel een paar pagina's waard. En liever dan ons over te geven aan diepzinnige analyses van het onderwerp geven we het woord aan hun talentvolle en onvermoeibare scheppers. Althans, dat vonden wij, toen we voor jullie Christian Denayer en André-Paul Duchâteau gingen interviewen.

DENAYER-DUCHATEAU

«Het initiatief», vertelt André-Paul Duchâteau, «kwam van Christian Denayer. Ik wil niet zeggen dat hij genoeg had van steeds maar schitterende wagens met glanzend chroom te tekenen, maar hij had zin om tegelijkertijd iets anders te doen. Die prachtige machines die hij gewoonlijk in al hun glorie afbeeldde wilde hij ook eens laten zien als wrak... Hij wilde zich eens op papier uitleven met het veroorzaken van ongelooflijke ongelukken en spectaculaire stuntnummers. Hij vond het grafisch en verhaaltechnisch interessant de rampzalige kant van achtervolgingen per auto te belichten. Dus vroeg hij me of ik zin had aan dat plan mee te doen. Omdat ik al de scenarist was van Alain Chevallier en Christian en ik uitstekend konden samenwerken, heb ik meteen ja gezegd. We hebben het idee toen vaster omlijnd als een tegelijk parodistische en dramatische serie, een beetje in de stijl van de Amerikaanse actiefilms en televisieseries. Het was allereerst onze bedoeling met deze meer fantastische verhalen wat afwisseling te bieden voor de serieuze, realistische verhalen van Alain Chevallier. Zo kwam er een eerste episode tot stand waarin de hoofdpersonen auto's waren, bestuurd door twee stoutmoedige detectives die we de Brokkenmakers noemden, omdat ze alle wagens die hen werden toevertrouwd in de prak reden. Het eerste verhaal heette «Hoogspanning», en er kwam een hele reeks waanzinnige crashes in voor. Ik had enorm veel plezier in het schrijven. Werken met Christian is voor mij altijd een groot genoegen geweest: hij is een fantastische kameraad die ik al hoog waardeerde in de tijd dat hij decortekenaar was bij Tibet en zoveel creatieve geestdrift ten toon spreidde dat hij je altijd meesleepte. Ik hoor nog hoe hij zijn plannen aan me uiteenzette. We zaten in de trein naar Angoulême en hij onderstreepte zijn uitleg met «bangs», «boems» en «kraks» die zijn verhaal onweerstaanbaar maakten. Ik moet ook bekennen dat het me bijzonder beviel dat hij aan dit soort scenario's wilde beginnen. Ik ben dol

op Hollywood B-films, en ik droomde er al lang van zoiets in strip te doen. De Brokkenmakers boden me eindelijk die kans. Allengs hebben we het dramatische aspect wat minder laten meespelen en de stijl wat meer op het burleske betrokken. Met «Big Mama» keerden we terug naar een wat serieuzer onderwerp, maar het staat vast dat de strip nog hele andere wendingen zal krijgen. In welke richting? Eerlijk gezegd weten we het nog niet precies. Zo denken we erover het volgende verhaal in de jaren 60 te laten spelen. Om de hele leefstijl van die tijd te reconstrueren.»

Maar wie komt er meestal met het eerste idee?
«Soms Christian en soms ik», antwoordt Duchâteau. «Op dat punt zijn er geen vaste regels. Maar waar het ook vandaan komt, we ontwikkelen het altijd samen. Ieder verhaal is het resultaat van een nauwe samenwerking. Christian had bijvoorbeeld zin om een avontuur te maken waarin vrachtwagens voorkwamen, dus verzon ik een misdaad-intrige in de wereld van de «truckers». En zo ontstonden «Big Mama» I en II.» «Hier en daar duiken er ook autobiografische elementen op,» voegt Christian Denayer er aan toe. André heeft, net als ik een paar reizen naar de Verenigde Staten gemaakt. Allebei kwamen we terug met indrukken, en het is heel interessant die met elkaar te vergelijken. Vaak komen de indrukken trouwens overeen. Toch gebeurt het wel eens dat de een van de ander leert. Het tweede deel van «Big Mama» speelt in Québec. André, die daar regelmatig is geweest, kent heel goed de sfeer van Montreal en de Saint Lawrence. Hij beschreef die met veel genoegen. Voor mij was het een ontdekking, want ik was er nooit geweest. Dankzij de aanwijzingen en documentatie die hij me gaf was ik in staat die heel aparte omgeving te reconstrueren. Zozeer dat ik zelf op het laatst het gevoel had dat ik er geweest was!»

Wie zijn de ware sterren van deze strip?
«Wij natuurlijk!» roept Denayer uit. «Maar toch geloof ik dat het vooral de auto's zijn, vrachtwagens, personenwagens, motoren en alles wat verder rijdt... De mensen zijn er alleen maar om ze te bedienen en het avontuur op gang te brengen. Toch spelen die ook een belangrijke rol. Al en Brock, de hoofdpersonen, hebben hun bijzondere karaktertrekken. Brock is ongetwijfeld de meest uitgesproken held. Al Russel treedt wat minder op de voorgrond.»
«Dat is trouwens vaak zo als je zulke duo's op het toneel zet. De «grappigste» van de twee krijgt vaak de overhand op de meer serieuze.» Kijk maar eens,» zegt Duchâteau, «naar kapitein Haddock en Kuifje, Chick Bill en Kid Ordinn, Asterix en Obelix... en in de film: Laurel en Hardy, Abott en Costello. Toch moeten we erbij zeggen dat Al Russel tot nu toe een beetje verwaarloosd is. We hebben nog niet alle mogelijkheden van die figuur uitgebuit. In het verhaal waar we nu aan bezig zijn wordt zijn rol wat meer ontwikkeld. Brock houdt hetzelfde belang, en Russel krijgt meer uitgesproken verantwoordelijkheden. Zo besteden we wat meer aandacht aan het maatschappelijke milieu waar hij uit komt... heel Amerikaans natuurlijk. Sommigen van de personen uit vorige avonturen verdienen ook nog wat ontwikkeling. Ik denk aan Jack en Laviolette, twee van de kameraden uit «Big Mama». Het moment waarop ze in aktie komen is trouwens heel reëel: in Canada gaan misdadigers, liever dan zich aan de politie over te leveren, vaak met hun advocaten naar de redactie van kranten, waar ze hun handelwijze uitleggen.»

WAAROM «DE KRUKKENMAKERS»?

«De Krukkenmakers» was een van de eerste namen die André-Paul Duchâteau en ikzelf hadden bedacht voor de Brokkenmakers. Nu, tien jaar later, lijkt het woord «brokkenmaker» vooral te verwijzen naar de gewelddadigheid. Toch is onze serie niet opgezet als geweld-strip. Natuurlijk, botsingen genoeg, maar ze zijn nooit macaber of bloederig, integendeel, we proberen zoveel mogelijk ze in het lachwekkende te trekken. Dat is de reden van deze vier humoristische pagina's, waarin ik een karikatuur gemaakt heb van de Brokkenmakers. Eenvoudig was dat niet voor een realistisch tekenaar, maar het heeft me veel plezier opgeleverd en ik hoop dat jullie daar in kunnen delen.
Een probeerseltje of een debuut... jullie zeggen het maar!
Getekend
De dienstdoende Krukkenmaker,
Christian Denayer.

Botsingen tekenen op zo'n realistische manier veronderstelt toch een zekere ervaring...
«Het spreekt vanzelf dat ik nooit geprobeerd heb mijn helden na te volgen,» benadrukt Denayer. «Om een juist idee te krijgen van wat het voorstelde, heb ik verschillende autokerkhoven bezocht en informatie opgedaan bij slopers. Natuurlijk betekenen die schroothopen ook doden en gewonden. En dat is niet zo leuk. In onze verhalen is er altijd veel schade maar lichamelijk letsel komt niet voor. Bepaalde films en televisieseries helpen me ook enorm bij het verzinnen hoe de dingen zouden kunnen gebeuren. Maar bij ons zijn de botsingen altijd de komische elementen van de actie.»

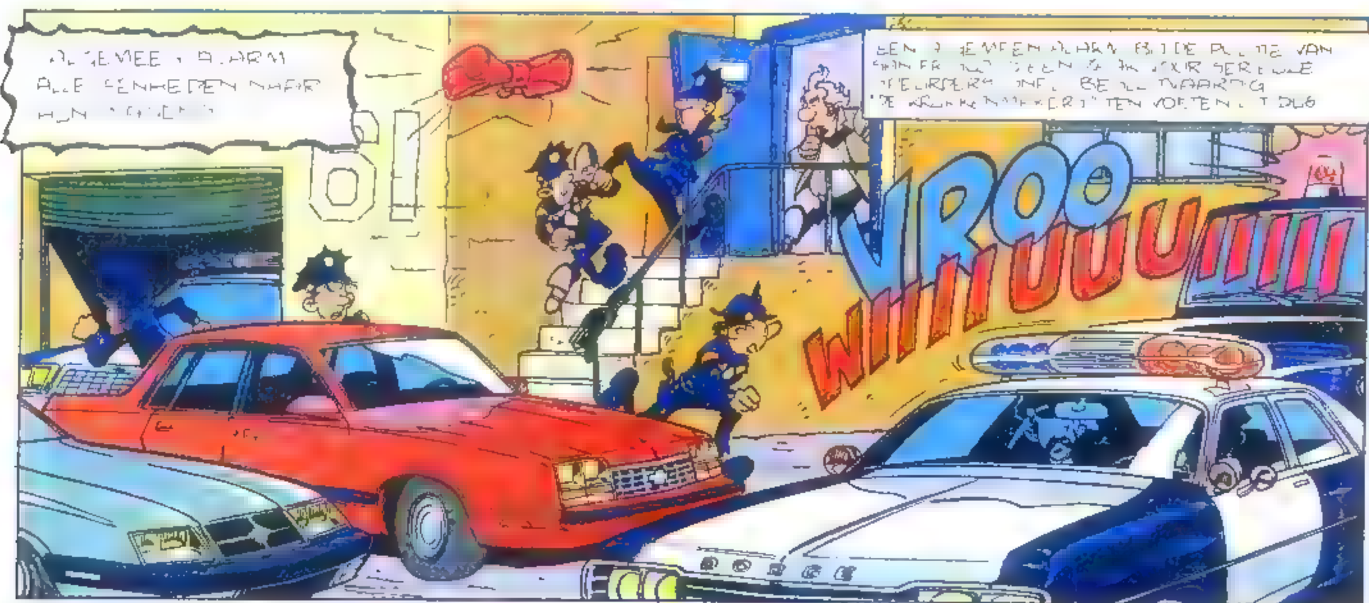
Bestaat de kans niet dat die vorm van parodistisch geweld de lezer in verwarring brengt?
«Ik ben blij dat ik daar nou eens iets over mag zeggen,» zegt Christian Denayer. «Er wordt me inderdaad vaak verweten dat de Brokkenmakers gewelddadig zijn. Het is waar dat die ongelukken en dat stuntwerk met geweld te maken hebben. Nogmaals: het gaat daarbij alleen om materiele schade. Bovendien gebruiken we het nooit zomaar. Lezers met een beetje verstand moeten zich toch kunnen voorstellen dat het in werkelijkheid allemaal wat minder gemakkelijk gaat. Dat kunnen ze dagelijks in de krant lezen. Hier zitten we in de strip, en dat is een pure fantasiewereld.»
«Ik geloof,» voegt Duchâteau er aan toe, «dat het realisme van de tekeningen het karikaturale van onze avonturen vermindert. De mensen die ons verwijten maken begrijpen niet dat je ook komische verhalen kunt vertellen in een realistische stijl. Wei aanvaarden ze de gruwelijkste dingen als ze, qua tekenstijl, op een komische manier gebracht worden. In de Brokkenmakers zijn de personen en de situaties in wezen burlesk. Het zit al emaal vol met knipoogjes. Merkwaardig genoeg hebben diezelfde zwartkijkers geen enkel bezwaar tegen geweldscènes in films van James Bond, Belmondo of Steven Spielberg. Dan zitten ze vaak op de eerste rij! Toch is dat realistische film en geen tekenfilm! Waarom zijn ze dan zo streng tegenover strips in dezelfde stijl?»
«Het geweld van de Brokkenmakers heeft niets sadistisch,» besluit Christian Denayer. «En alleen de automobielen zijn er het slachtoffer van. De onhandigheid en grappen van een figuur als Brock maken de situaties aanmerkelijk minder dramatisch. Welk kind vindt het niet fantastisch om op de kermis in de botsautootjes te racen? Niemand zou ze dat toch willen verbieden onder voorwendsel dat dat de agressiviteit zou bevorderen? Echt, ik begrijp dat verwijt niet zo goed...»

Jean-Louis LECHAT
Foto's: Jacques KIEVITS

10de VERJAARDAG

DE KRUKKENMAKERS

CH. DENAYER

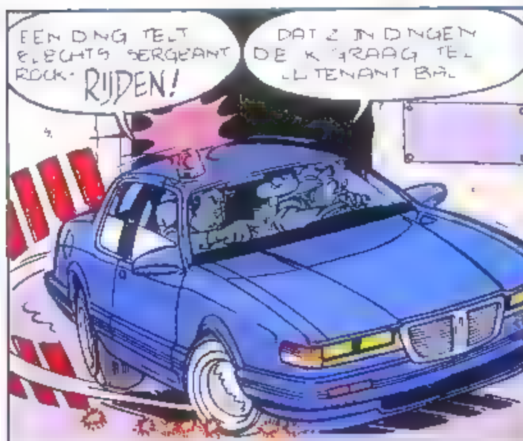

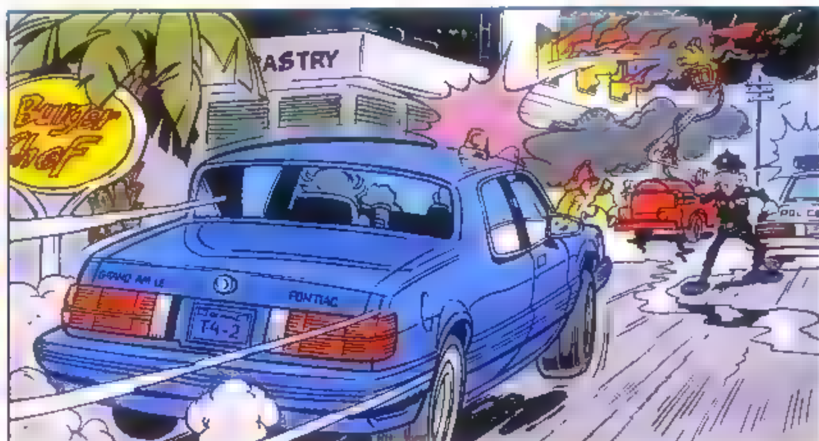

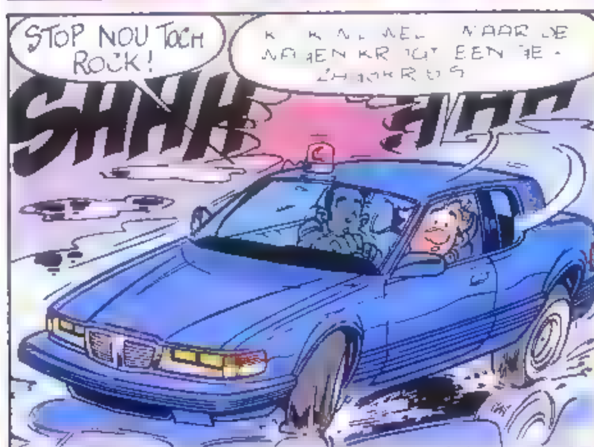

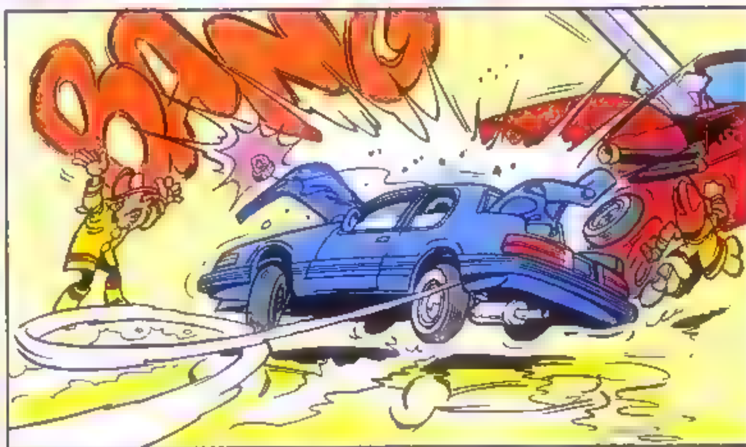
SLA OM

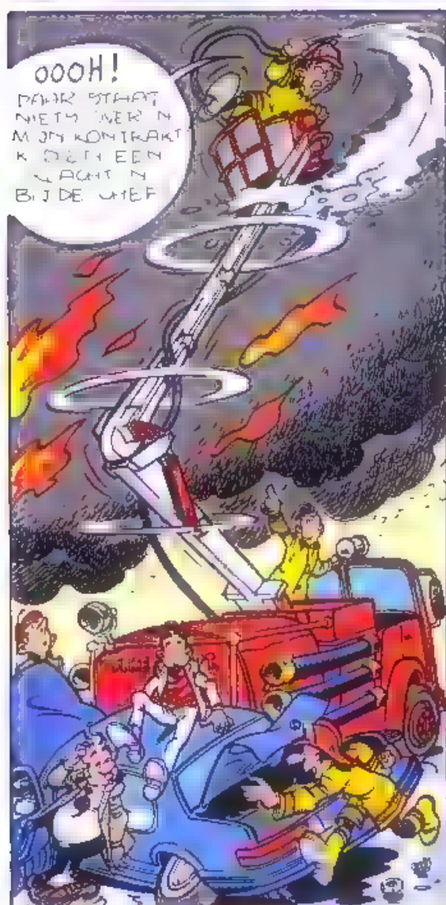
DE KRUKKENMAKERS

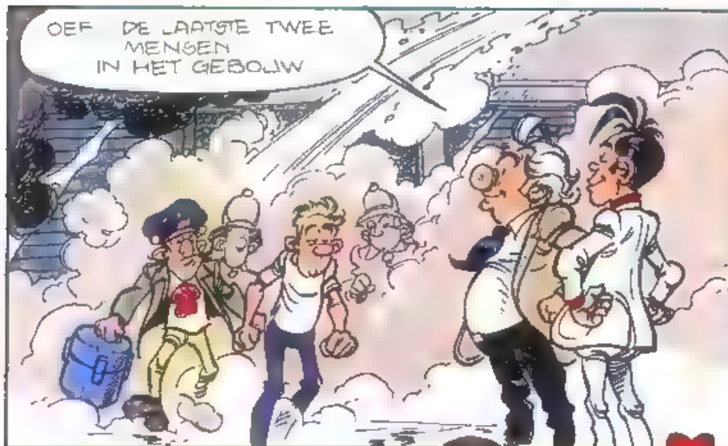

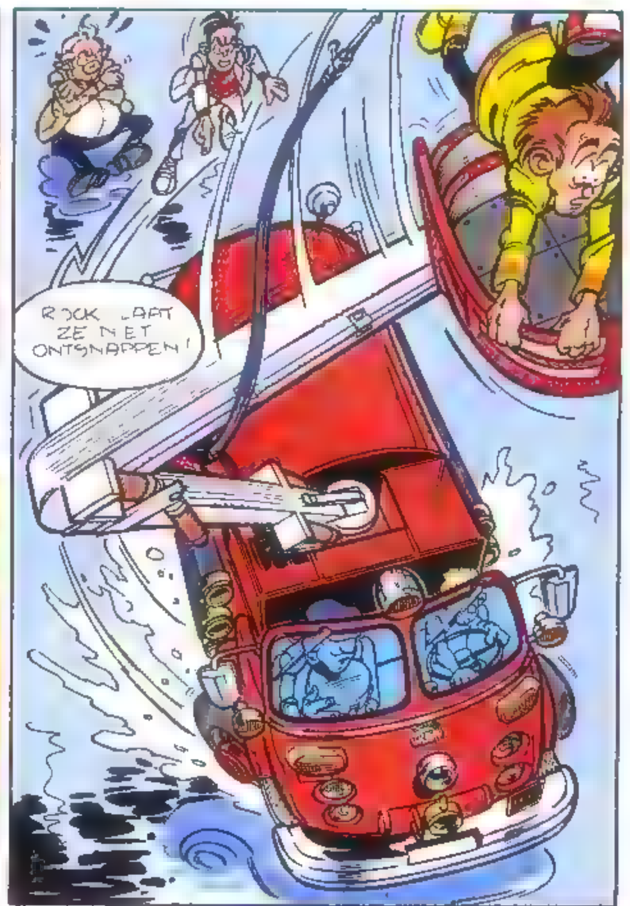

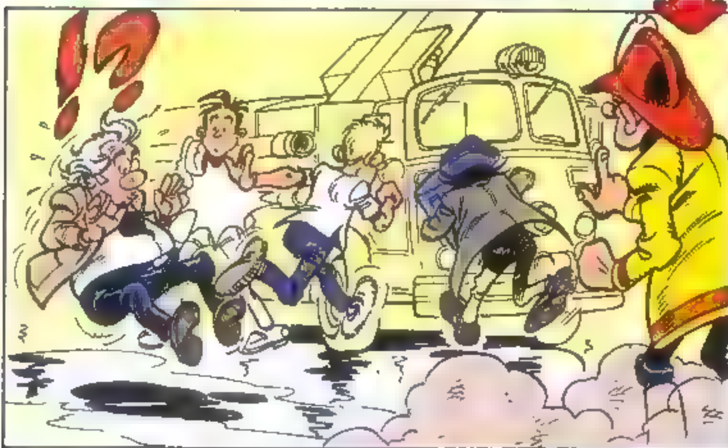

EEN GOUDEN TAART

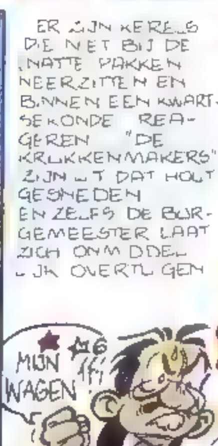

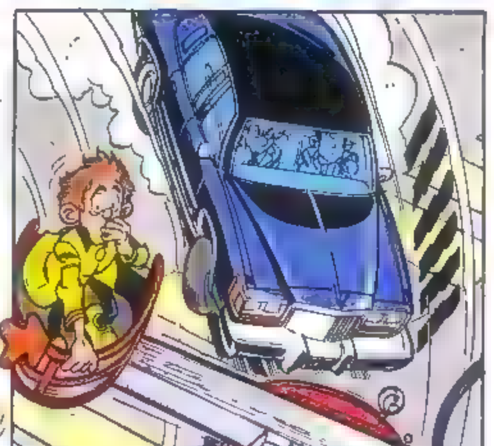

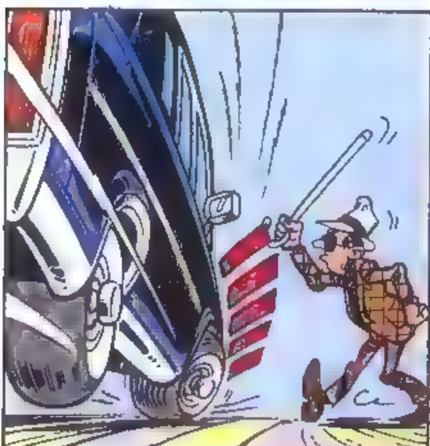

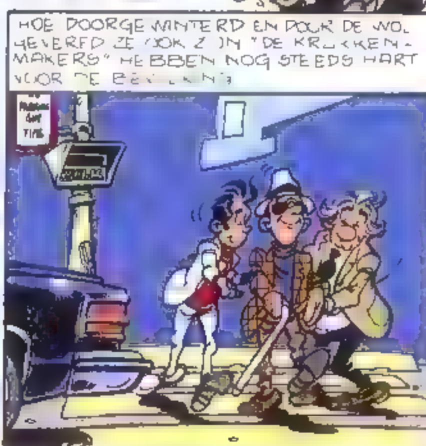

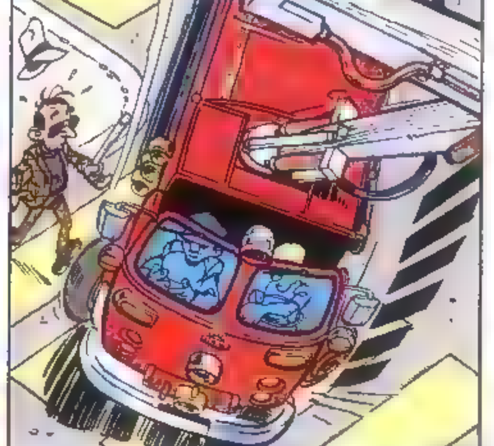

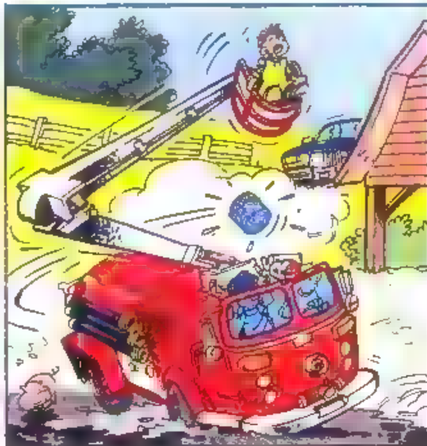

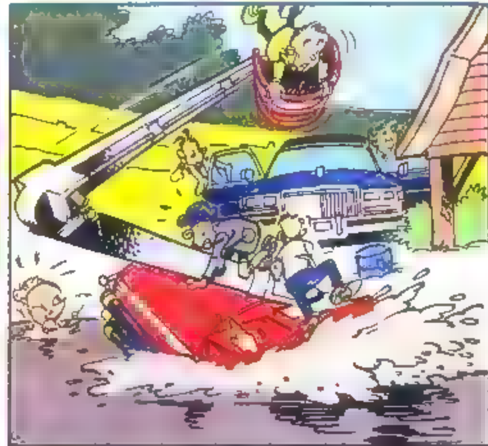

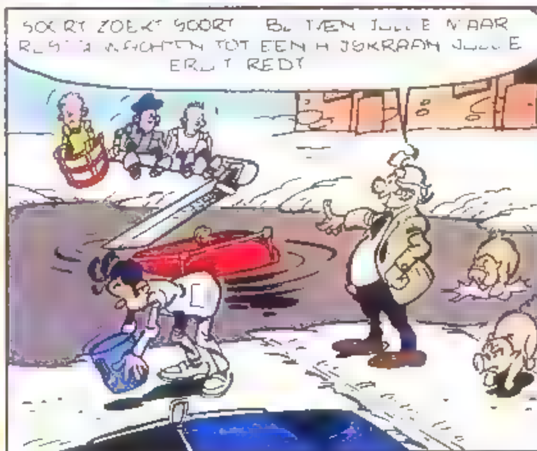
SLA OM

DE KRUKKENMAKERS

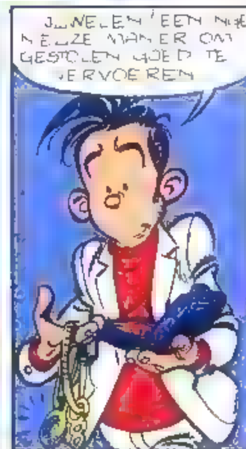

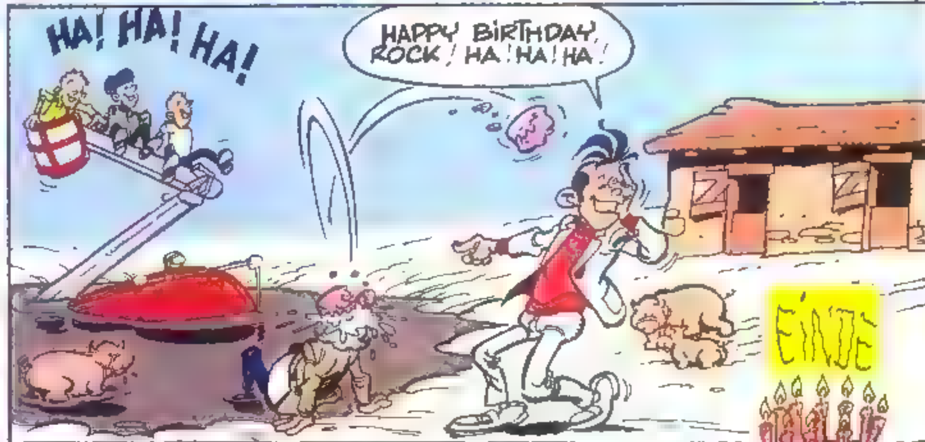

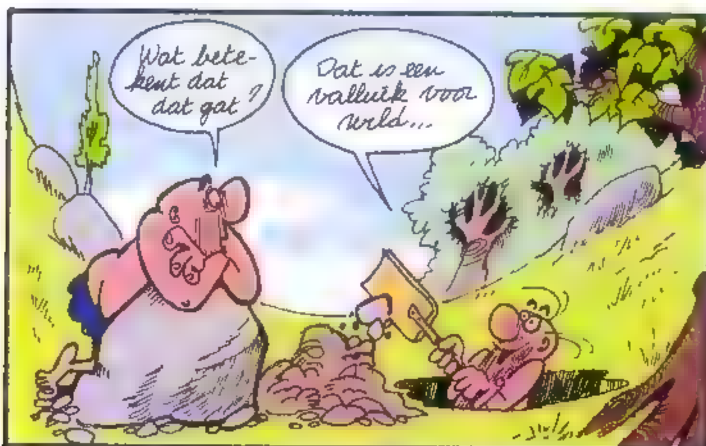

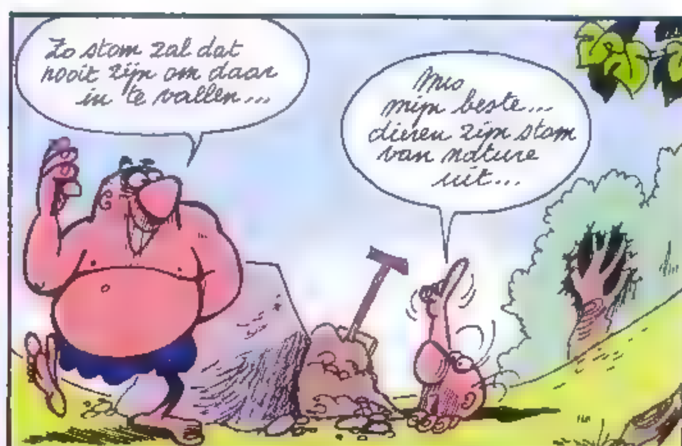

in den beginne...

BARA

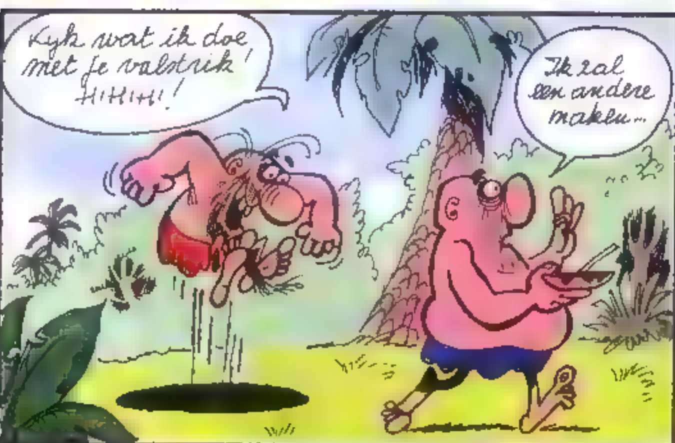

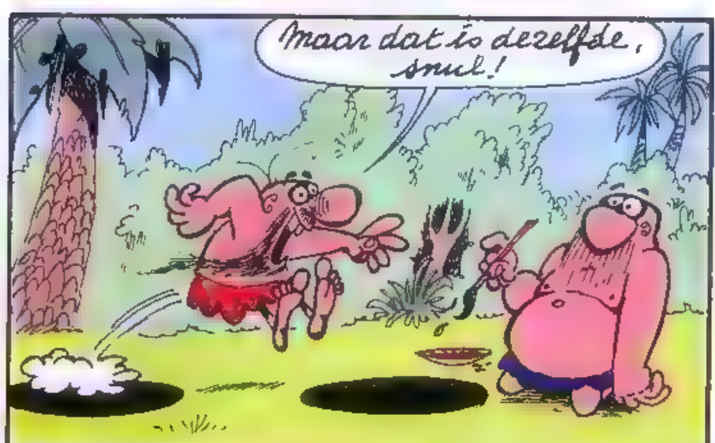

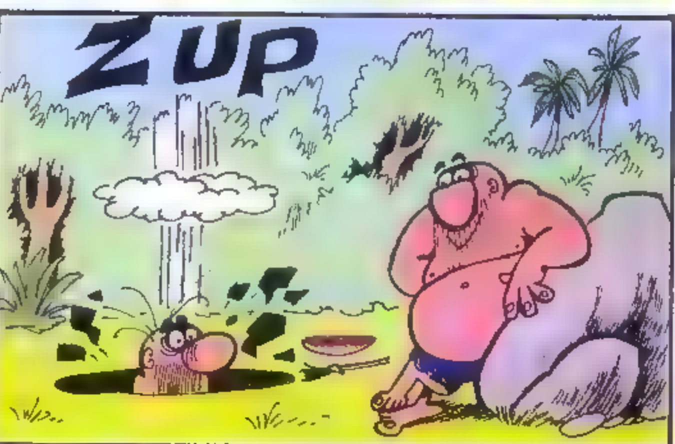

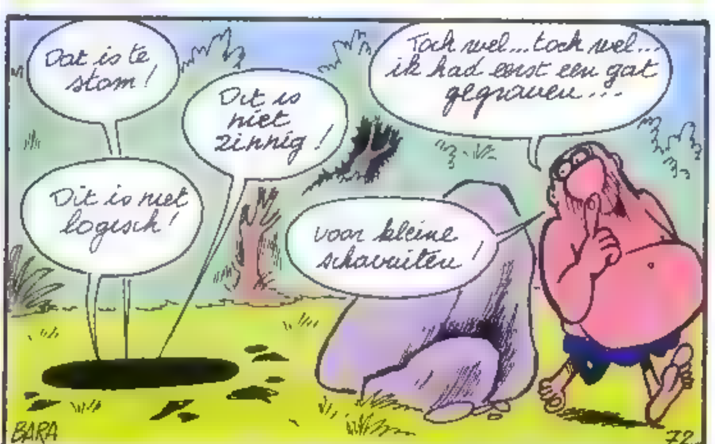

in AFRIKA

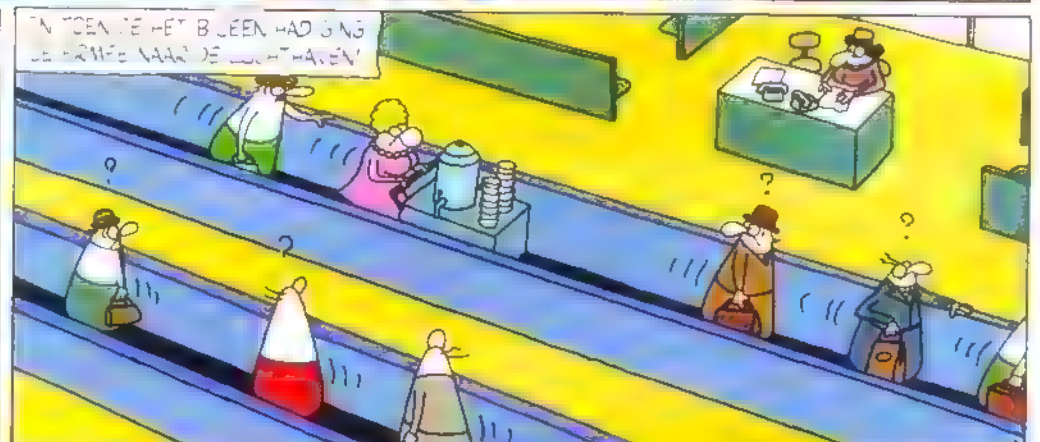

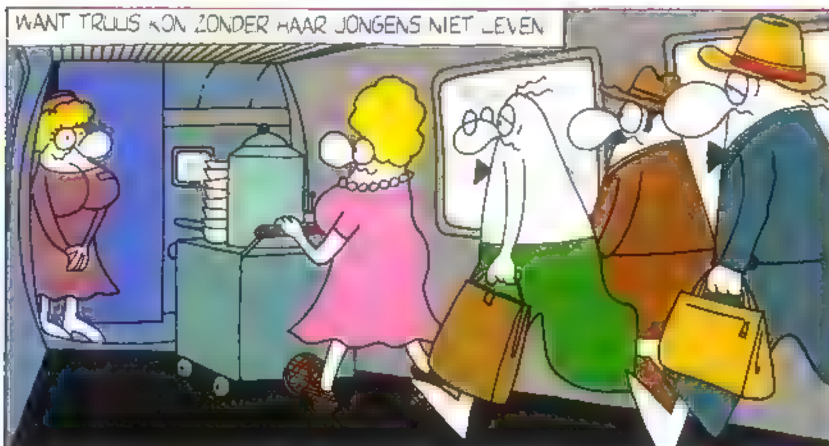

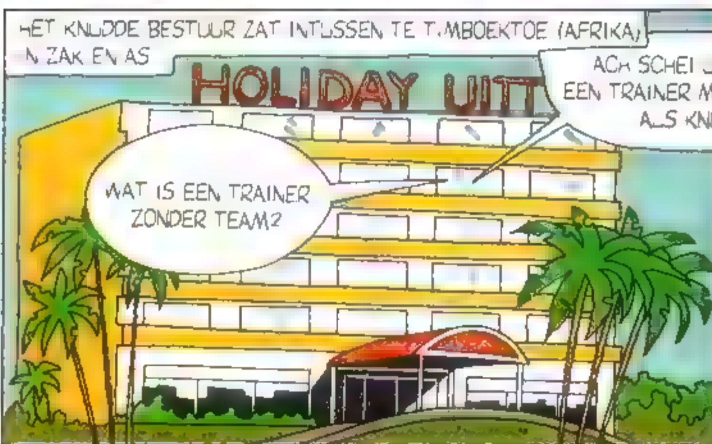

SAMENVATTING: Dank zij de uitzonderlijke opmerkingsgaven van Jaap hebben het eerste van Knudde en Johnson en Johnsons de rally Parijs-Dakar gevonden .

TOON

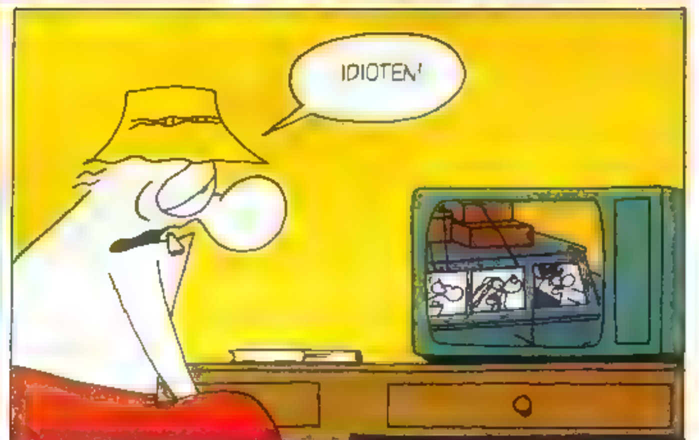

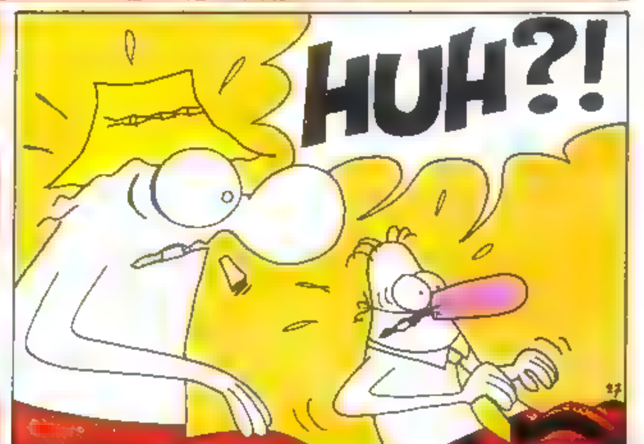

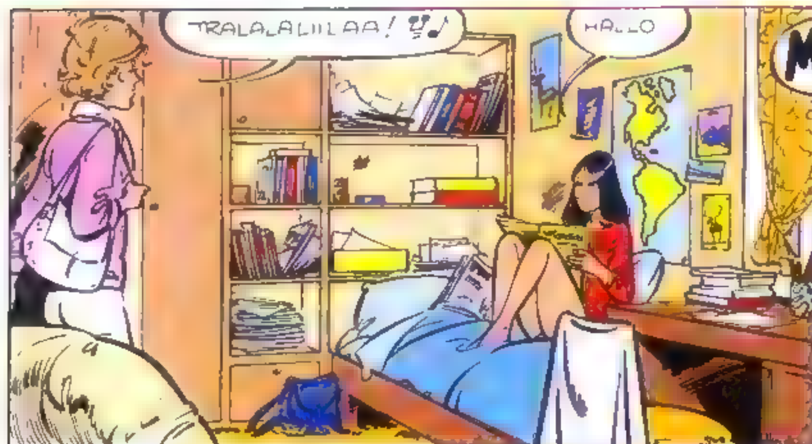

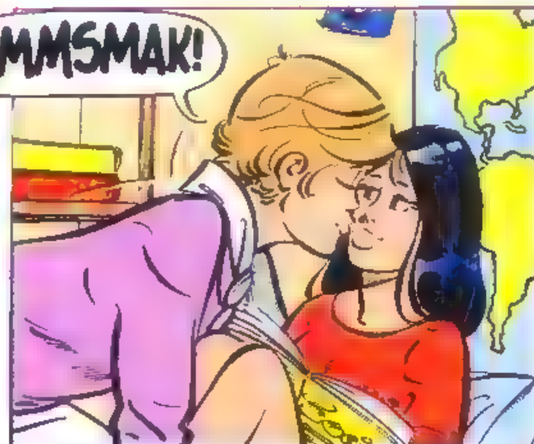
wordt vervolgd

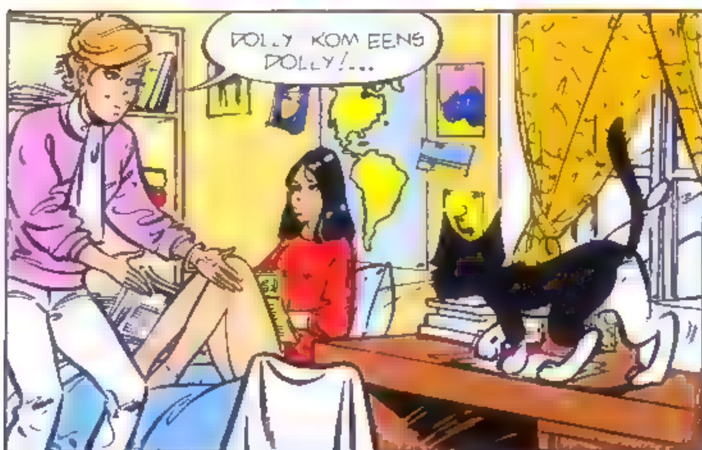

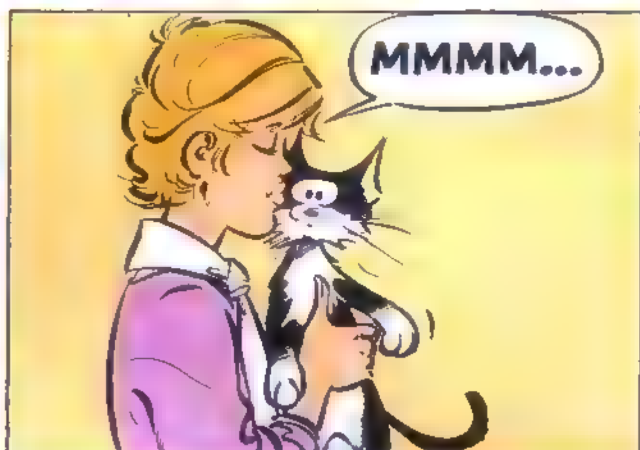
JULIE, KLAARTJE, CECILE, EN DE ANDEREN...

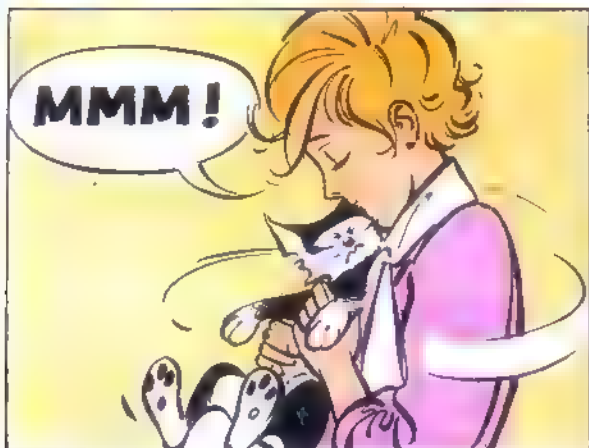
SIDNEY BOM

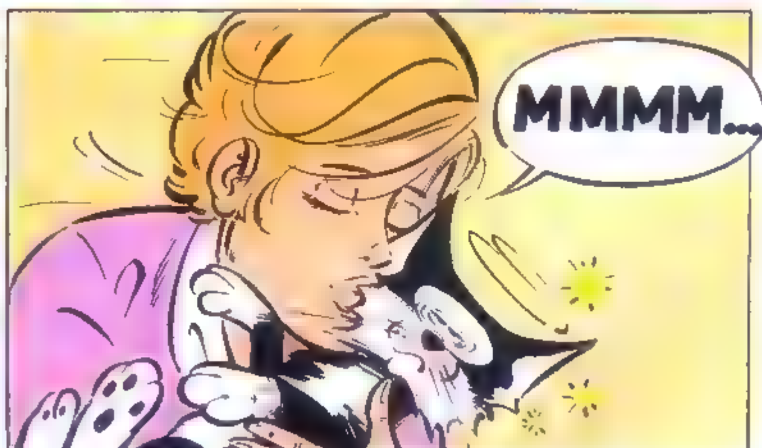

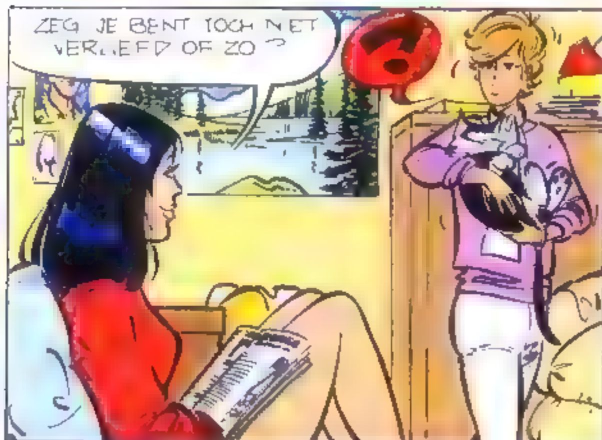

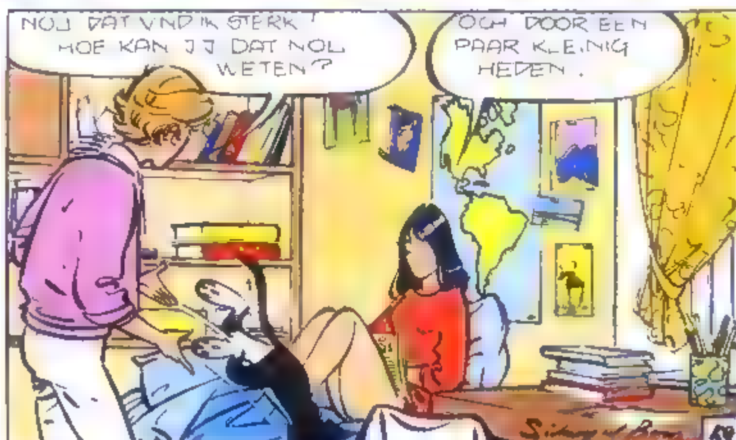

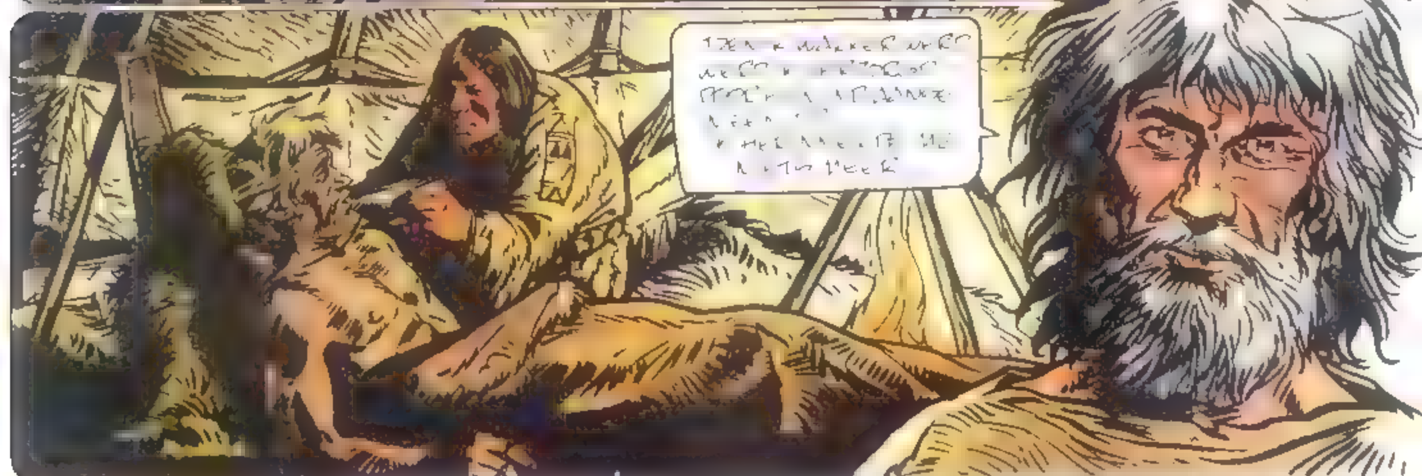

BUDDY LONGWAY

SAMENVATTING: De geheimz nn ge die onze vrienden achtervolg de bl kt niemand anders te zijn de pater Jean Monn. De man l dt aa geheugenver es

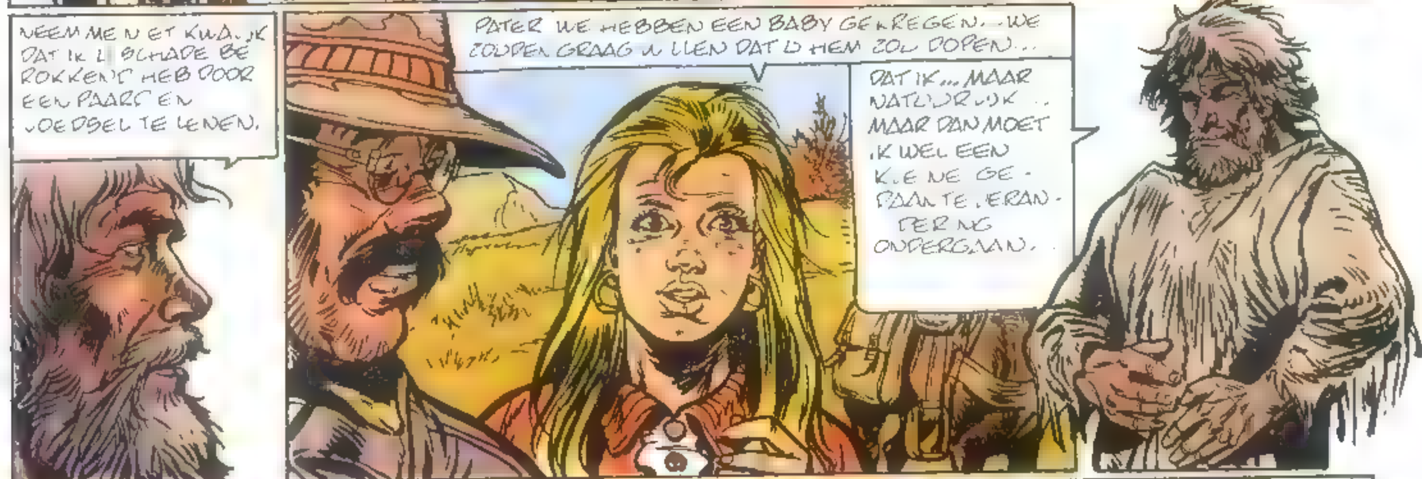
SLA OM

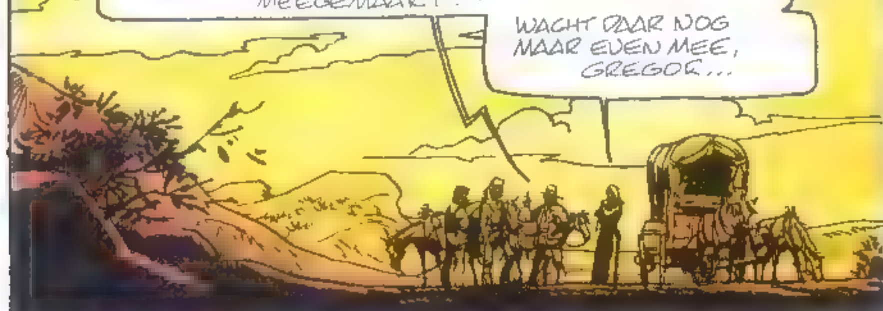
BUDDY LONGWAY

DERIB

* ZIE: 'DE WILDE WIND'

...IK DOOP JE JOSEPH IN DE NAAM VAN DE VADER DE ZOON EN DE HEILIGE GEEST...

AMEN DANK U PATER. IK BEN ZO BLIJ VOOR HEM...

DE DAG DAAROP GINGEN WE BIJ ZONSOPGANG WEER OP WEG... WAT WITTE RIJP KONDIGDE DE NADERING VAN DE WINTER AAN... MAAR DAT VERHINDERDE GREGOR NIET ALLES AAN PATER MORIN TE VERTELLEN...

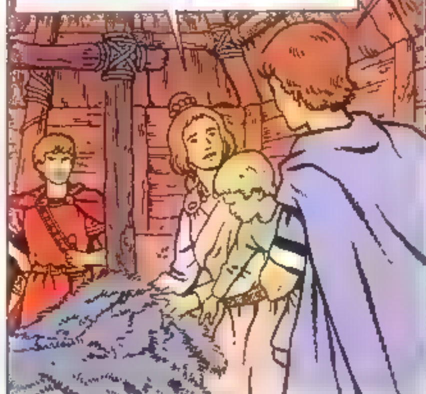

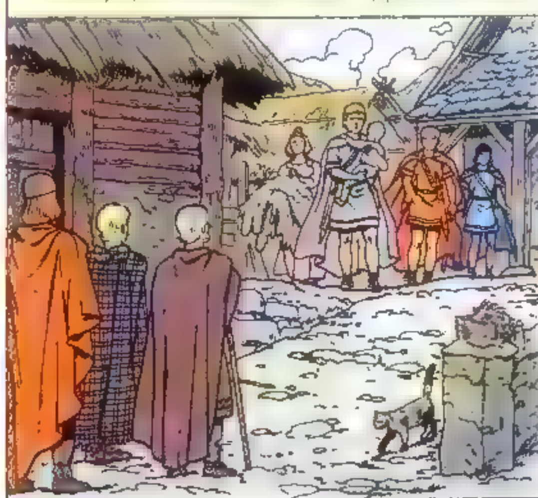

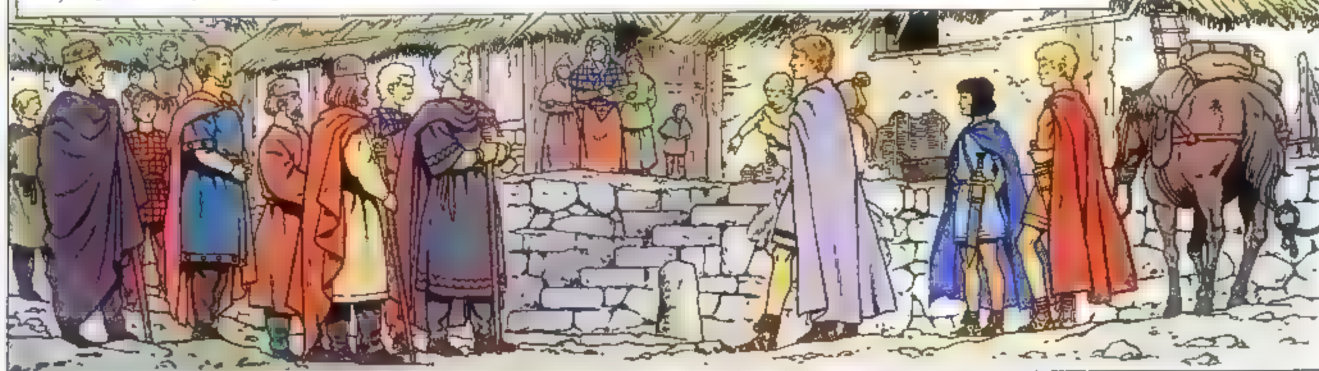
Alex

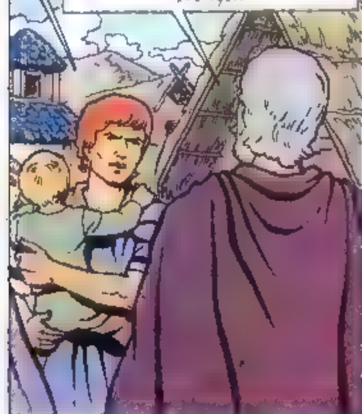
J. MARTIN

SAMENVATTING: In zijn geboortedorp leert Vercingetorix zijn zoon kennen. Aan zijn vrouw Ollovia werd door de stam een nieuwe man toegewezen.

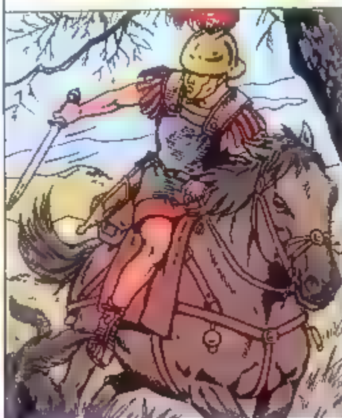
VERCINGETORIX

Alex

De verraste wolven laten de troep voorbijrijden
De paarden zijn doodsbang wat gebeurt er?
Ik weet het niet

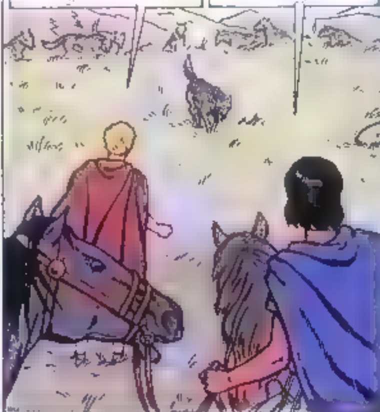

Als de achtervolgers er aankomen zijn de roofdieren van hun verrassing bekomen

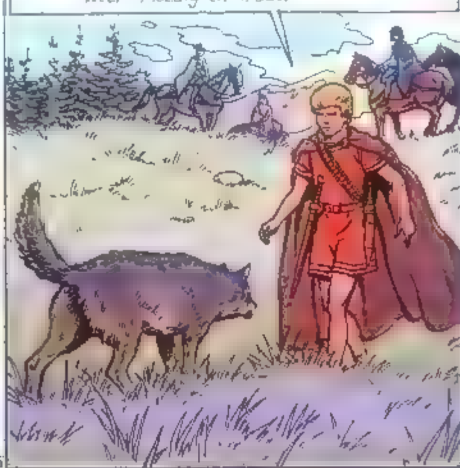

De Romeinen trekken hun zwaarden en trachten hun weg te vervolgen. De wolven bijten naar de poten van de paarden

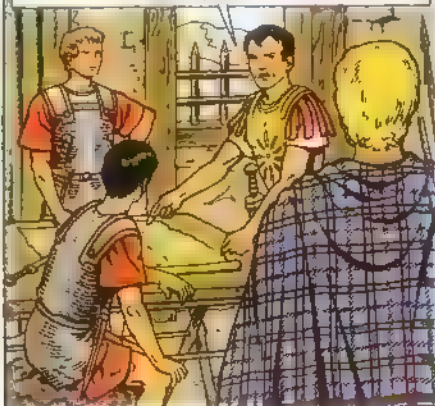

Wat verder

Plots geven ze de jacht op. De Romeinen zijn al lang blij, dat ze kunnen ontkomen.

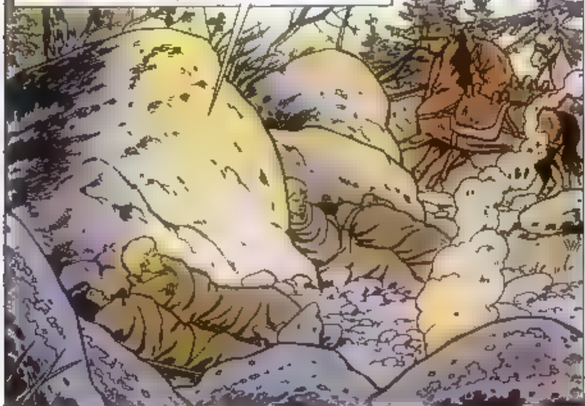

Het roede wolven keert terug naar Alex en zijn gezellen. Een wolf komt dichterbij
Ik dacht het al Hij is het
Alex wees voorzichtig!

geholpen op moeilijke ogenblikken. En daar is hij weer. Moedig en trouw.

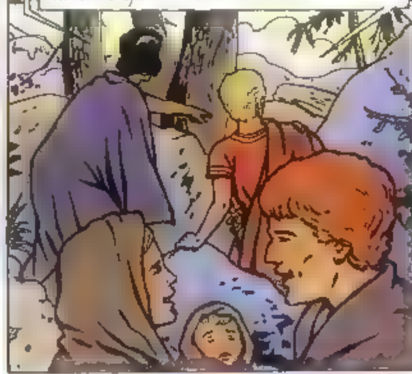

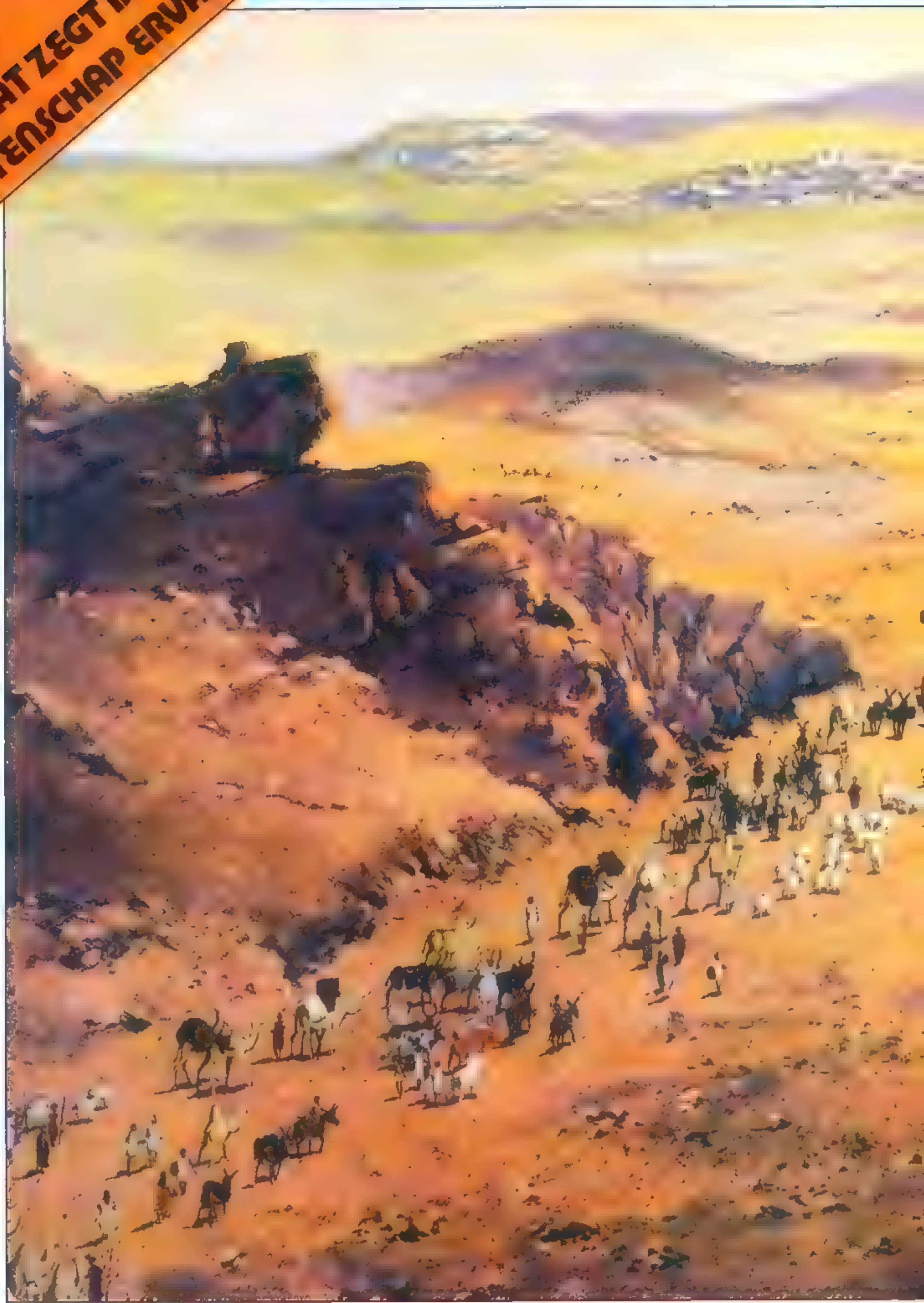

wordt vervolgd

WAT ZEGT DE WETENSCHAP ERVAN?

Kanaän, het beloofde land

2000-1700 voor Chr.

Volgens de Bijbel werd het land Kanaän toen Abraham en zijn karavaan daar aankwamen, al bewoond door talloze volkeren, onder heerschappij van de Kananieten. Maar God belooft aan Abraham: «Dit land zal ik aan uw zaad schenken».

Is het niet wat onwaarschijnlijk om een grote karavaan te laten aankomen in een al dichtbevolkt land, en de leider van de karavaan te doen geloven dat zijn godheid hem eens dat land aan zijn nakomelingen zal schenken (Wanneer? Hoe? Waarom?).

Het geloof in God en de roeping van Abraham zijn geloofszaken. Dat kanaän, het latere Palestina, nu in handen is van de zonen van Abraham — Israelieten, Christenen en Moslems — is een feit. Maar hoe zit het, historisch gesproken, met die karavaan die in dat vreemde land aankwam?

Halfnomaden en karavanen

Nomadische of halfnomadische stammen zwerven ook nu nog tussen de sedentaire volkeren door. Bijvoorbeeld in India en Noord-Afrika. Zelfs Europa kent nog zijn zigeuners. Maar het wordt wel een uitzondering.

Veertig eeuwen geleden was het echter normaal. Er waren gevestigde landbouwers en nomadische of halfnomadische herders. De Bijbel schildert de familie van Abraham op zo'n wijze dat hij een toonbeeld is van de patriarch, de machtige leider van een stam halfnomadische veetelers, die zich met hun enorme kudden langzaam per karavaan verplaatste op zoek naar weidegronden. Ze woonden in tenten, die soms een paar maanden op dezelfde plaats bleven staan. Soms sloegen ze een kamp op in de buurt van een stad en dreven daar handel mee.

De Kananieten

De steden in het Beloofde Land werden in die tijd bestuurd door een Semitisch volk met een oude beschaving, de Kananieten. Andere Semitische danwel Indo-Europese volkeren als de Amorieten, de Amalekieten, de Jebusieten en de Hittieten bewoonden ditzelfde gebied maar waren aan hen onderworpen.

De Kananetische cultuur was indrukwekkend. De naam Kanaan zelf komt van het Semitische woord **kina(han)**, «purper», de kleurstof die gehaald werd uit een schaaldier, de murex, dat langs de kusten van het land voorkwam. (Later gaven de Grieken overigens dezelfde naam aan de Feniciers — het Griekse woord **phoenix** betekent purper — het volk dat afstamde van de Kananieten en de kust van het huidige Libanon bewoonde). Zozeer was purper het symbool van rijkdom en macht, dat het in de Oudheid het zinnebeeld werd van het koningschap of het Keizerrijk.

Maar net als hun Fenicische en Carthaagse afstammelingen wijdden de Kananieten aan hun hoofdgod Baäl, de «meester» van de lucht, de regen en de bliksem, een eredienst die de Hebreeuwen verafschuwden. Die Kananietische Baäl heeft dezelfde oorsprong als de Baal-Marduk van de Babyloniërs, die zelf ook Semieten waren. De cultus van Marduk eiste kunstmatige heuvels of torens, ziggurat hs. Omdat de Kananieten in een bergachtig land woonden namen ze genoegen met het plaatsen van «gewijde stenen» op kale bergtoppen. Waren het bij Babylon vooral de losbandigheid en de hoogmoed die de Bijbelschrijvers afwezen, bij de Kananieten is het de wreedheid

OLIVIER CAIR-HELION

Illustratie: Jean Torton en Claude Lambert.

DOMMEL

DUPA

ER WORDT OVERAL GEPRAAT OVER MIJN NIEUWE ALBUM "HET PRATENDE BLIK"..... HAAST JE NAAR JE BOEKHANDELAAR!

646.

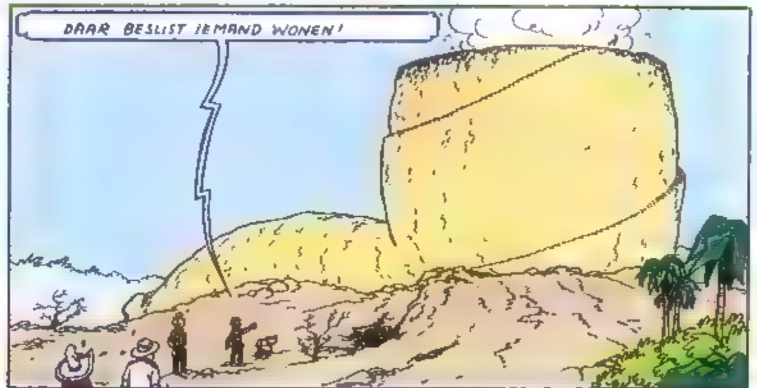

CHICK BILL

SAMENVATTING: Onze vrienden redden een blanke uit de handen van de indianen. Maar n et zomaar een blanke K eine Poede ontdekt een vulkaan in de vorm van een p p

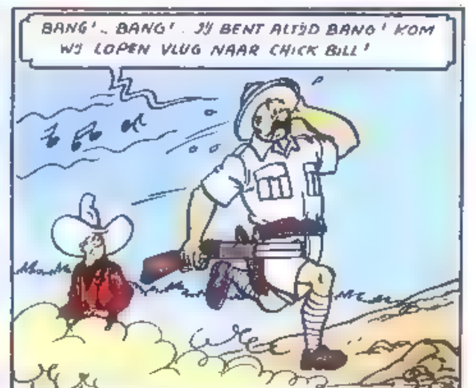

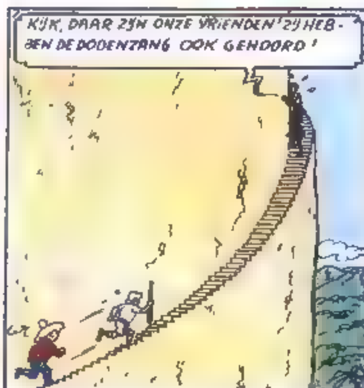

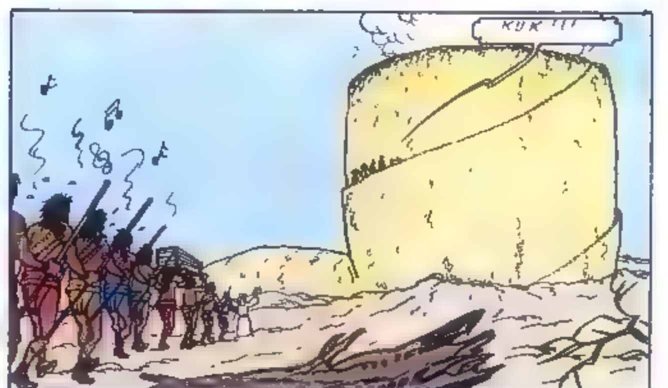

SLA OM

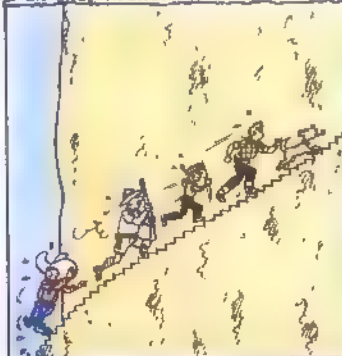

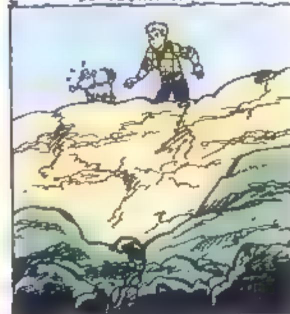
CHICK BILL

TIBET

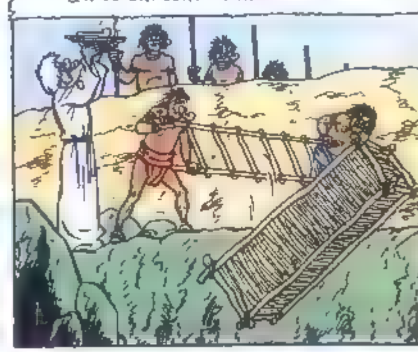

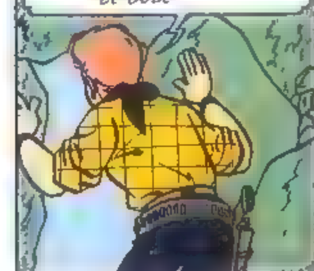

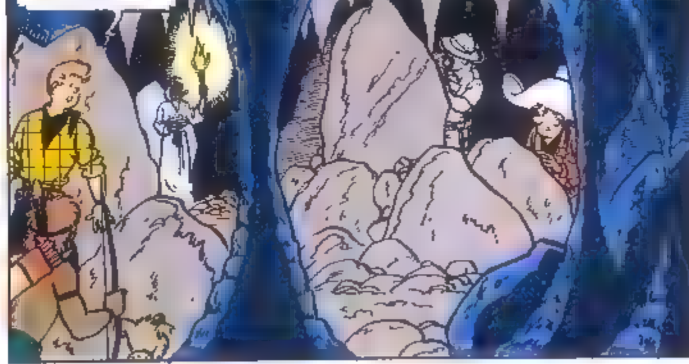

DE PIJPEKOP

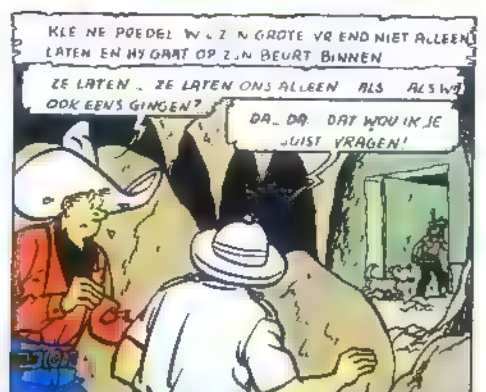

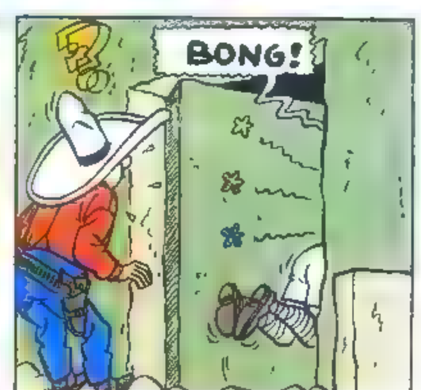

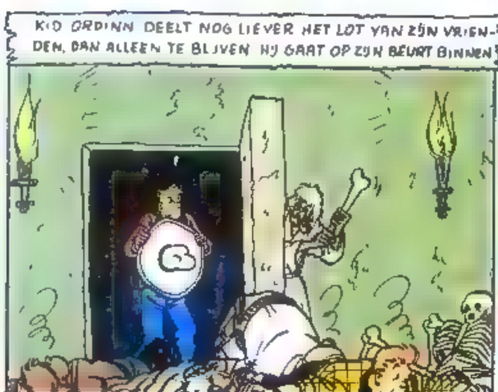

SLA OM

CHICK BILL

VLUG NAAR JE BOEKHANDELAAR! GA MEE OP ZOEK NAAR "DE DESERTEURS"

DE HOGEPRIESTER GAAT BUITEN EN SLUIT ONZE VRIENDEN OP IN DE SCHATKAMER DIE HUN GRAF ZAL WORDEN

HA HA HA HA HA

KLAK!

ALS ONZE VRIENDEN TOT HET BEWUSTZIJN KOMEN ZIEN ZE DUIZENDEN GOUDEN PIJPEN, DIE SEDERT EEUWEN WERDEN OPGESTAPELD ROND HET BEELD VAN PIPAYAGOS, DE GOD VAN DE HILAROS.

VERDRAAID NOG TOE! DAAR KAN JE HONDERDEN PALEIZEN MEE BOUWEN

NAAST ONS IS DE AGA KHAN MAAR EEN BEDELAAR

JAMMER GENOEG IS HET NIET DE SCHAT DIE ONS HIER ZAL UITHELPEN!

IK OVERAL GEVOELD IK NERGENS EEN UITWEG GEVONDEN

ONZE VRIENDEN ZIJN WANHOPIG. DE HOGEPRIESTER VEROORDEELDE HEN TOT EEN VRESELIJKE DOOD TOT EEN LANGZAME DOOD

DE UREN VERLOPEN. ZE SCHIJNEN EINDELOOS LANG. CHICK BILL WIL NOOIT MEER DAN EEN FAKKEL GEBRUIKEN

STA OP VRIENDEN! STA OP! DE AARDE BEEFT!

DE VULKAAN

HET IS NOG BETER ZO! IN HET BINNENSTE VAN DE VULKAAN ZAL ER EEN GEWELDIGE ONTPLOFFING PLAATS HEBBEN EN DAN IS ALLES GEDAAN!

IK DROOM... IEMAND ACHTER DE DEUR STAAN. PIJP DROOMT NIET!

OPEN DE DEUR! HEB MEDELIJDEN! OPEN DE DEUR!

BUIK!!

HOE KOM JIJ HIER?

GEEN TIJD DAT NU UIT TE LEGGEN! WIJ MOETEN HIER ONMIDDELLIJK VANDAAN WANT ER KAN NU IEDER OGENBLIK EEN UITBARSTING PLAATS HEBBEN

EN ENKELE UREN LATER

HET WAS TIJD VOOR TWAALF

TOEN IK DE HILAROS IN DE RICHTING VAN DE VULKAAN ZAG TREKKEN DACHT IK WEL DAT ZE JULLIE MEE GENOMEN ZOUDEN HEBBEN. IK VOLGDE JULLIE. DE HILAROS GAVEN ECHTER DRIE DAGEN OM TE BIDDEN. DAARDOOR KON IK JULLIE NIET VROEGER VERLOSSEN

JE BENT EEN BRAVE EN DAPPERE KEREL

DAT MIJN ERFENIS NU NAAR DE MAAN IS... IK JE DE HELFT HEBBEN GEGEVEN!

EINDE

VIDEO GAMES

PROGRAMMEURS ALLER LANDEN, VERENIGT U

Een paar weken geleden had ik het over de Commodore 64-computer. Dat toestel heeft zoveel succes over de hele wereld, dat de markt werkelijk overspoeld is met programma's ervoor. Behalve Commodore hebben tientallen kleine onafhankelijke meestal Britse firma's de winkels volgestouwd met steeds weer origineler software. De Commodore 64 heeft dan ook beeld en geluidskwaliteiten van grote klasse, en dat voor een prijs... die aantrekkelijk is. Vandaag de dag — ondanks de verschijning van een nieuwe computer van het merk, de **C 16** — is het model 64, met de Atari 800 sinds die in prijs verlaagd is en misschien de Adam van CBS Electronics, het ideale toestel om met programmeren te beginnen. Zoals iedereen begon ik met het leren van Basic. Ingewikkeld is dat niet, als je wat Engels kent, en je kunt er al leuke dingen mee doen. Toch heb je na een paar maanden behoefte om een andere programmeertaal te leren, sneller en met meer mogelijkheden. Je hebt Cobol, Fortran, Forth, Pascal, enz. Hun grootste tekortkoming is dat ze moeilijk te begrijpen zijn uit een boek. Er worden wel cursussen in gegeven maar... Om een beetje daaraan tegemoet te komen heeft Commodore een reeks geprogrammeerde lessen op audiocassettes op de markt gebracht, om je in te wijden in het Assembler (code: **Assembler Tutor AST-6420**). Het Assembler is zeker ingewikkeld, maar je kunt er dan ook heel wat mee doen. Het voordeel van deze individuele lessen is dat ze heel geleidelijk zijn. Je schakelt je computer in, stopt het programma van de cursus erin en... volgt stap voor stap de instructies op je scherm. Er wordt je een vraag gesteld. Als je antwoord goed is, ga je verder. Is het fout, dan wordt je uitgelegd waarom en krijg je een vergelijkbare vraag. Enzovoort. Om alle drie de cassettes af te werken moet je rekenen op zo'n dertig tot veertig uur. Het is een echte geïnformatiseerde cursus. Jammer alleen dat hij in het Engels is. De taal kan dus een hindernis zijn bij het leren van een nieuwe taal.

Maar als je gestudeerd hebt wil je je natuurlijk graag ontspannen (Aaaah!). Dat komt mooi uit: ik heb net drie FANTASTISCHE spellen voor jullie. Over het algemeen ben ik niet zo enthousiast over spelletjes, want er zitten zo veel slechte tussen. En bovendien: smaken verschillen. Maar bij deze drie heb ik geen voorbehoud..

PINBALL SPECTACULAR (Commodore) is een cassette. Het spel is een combinatie van de flipperkast (weet je nog wel?) en het goeie ouwe baksteenmuurtje van de allereerste videospellen. In het begin lijkt het balletje wel erg langzaam, maar net als in het echt krijgt het snelheid naarmate het meer obstakels raakt. Goed mikken, want er zijn bonuspunten te winnen, deurtjes sluiten zich, extra ballen staan ter beschikking, enzovoort. Een spel voor mensen met snelle reflexen en bijzonder origineel.

BURNIN RUBBER (Tequila Sunrise) is een autorace. Maar wel een bijzondere. Het gaat niet zozeer om snelheid en zelfs niet om het passeren van zoveel mogelijk tegenstanders. In tegenstelling tot in het dagelijks leven gaat het er hier om alle andere automobilisten zachtjes in de berm te drukken waar ze o hemel — te pletter slaan (ik had je moeten waarschuwen: het is een immoreel spel).

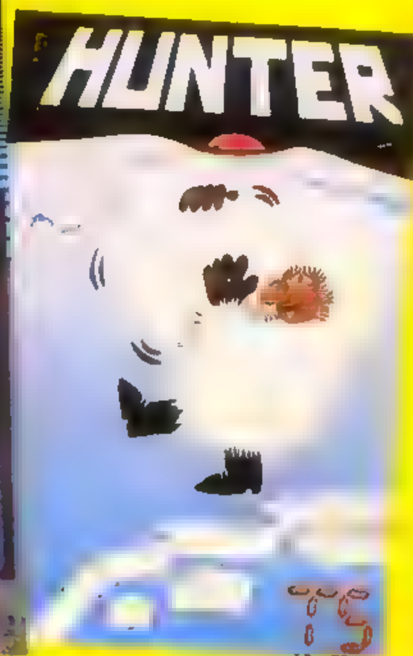
Een groot aantal 'extraatjes' (hindernissen midden op de weg, gebroken bruggen, enz.) maken deze race volledig waanzinnig. Een dol spel... en razend spannend!

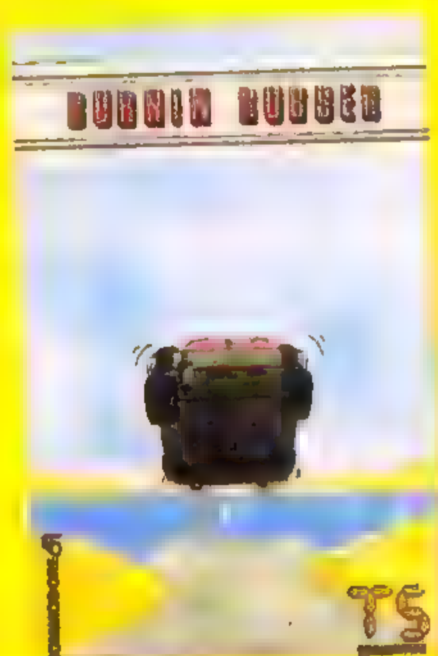
Net als **HUNTER** (Tequila Sunrise) trouwens. Hier moet je een eskimootje de kans geven zijn iglo te bouwen. Dat valt niet mee (heb je het al eens geprobeerd?). Allereerst zijn daar die draken. En dan die zeeleeuwen die alles vernielen wat ze op hun weg komt. Om maar te zwijgen over die vogel die de akelige gewoonte heeft alles omver te gooien. Dit 100% Belgische spel heeft een uitstekend beeldontwerp en... is bijzonder geslaagd.

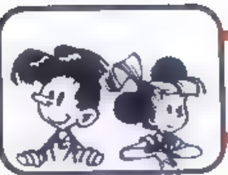
Een goede week was het dus!

Ph. Desalle

TON en TINNEKE

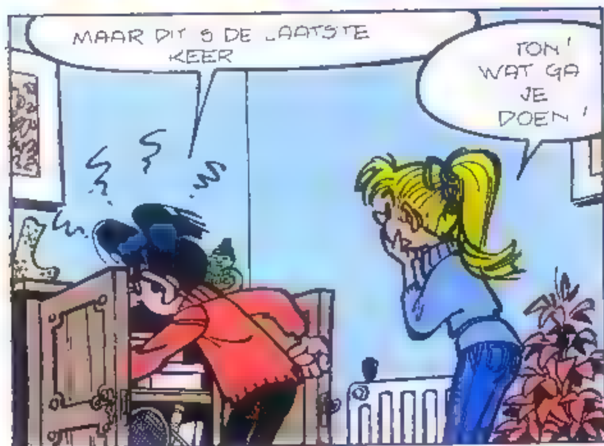
WALLI
BOM

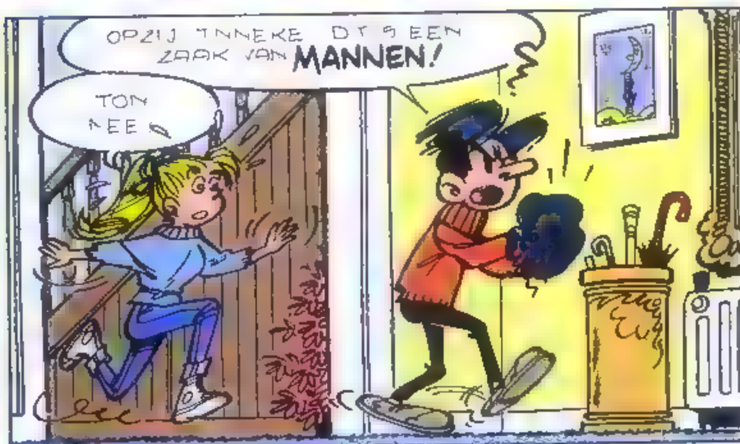

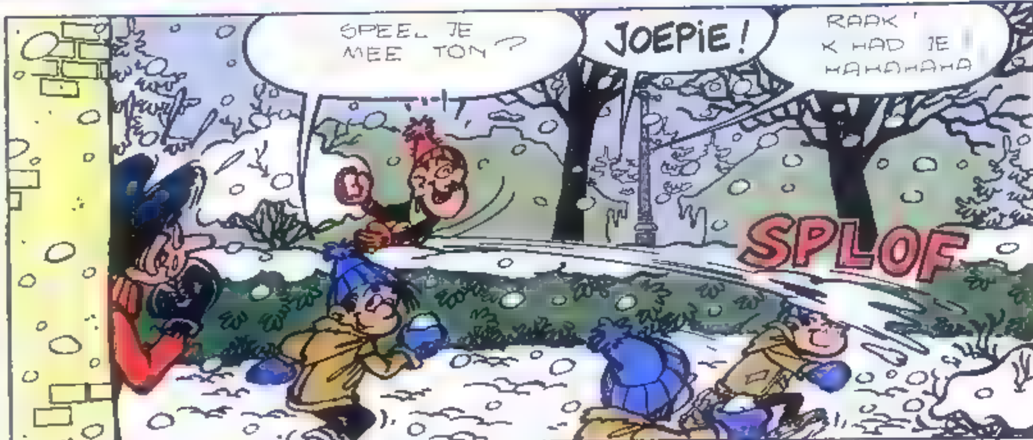

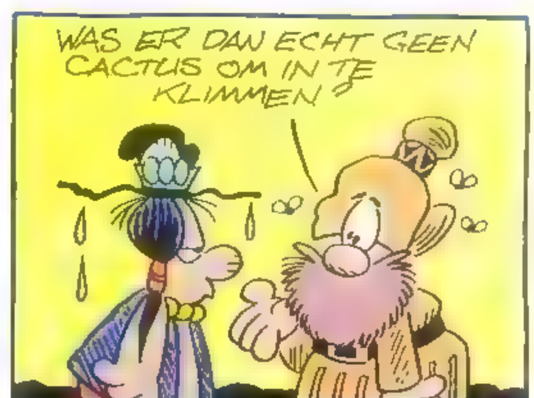

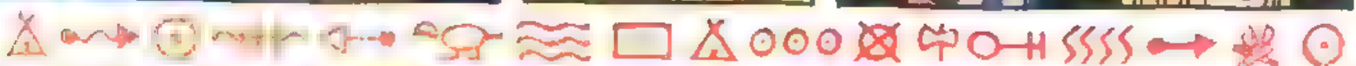
ROODOOG

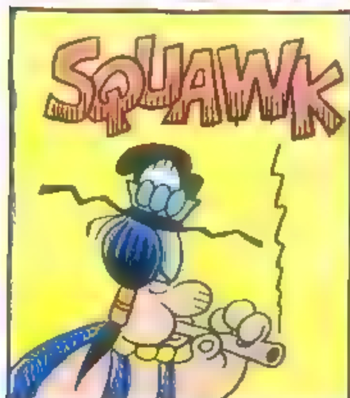
GORDON BESS

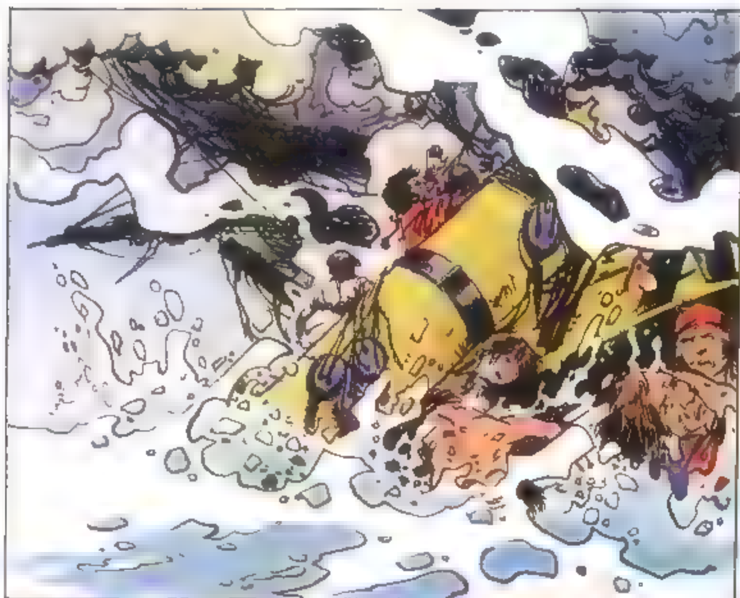

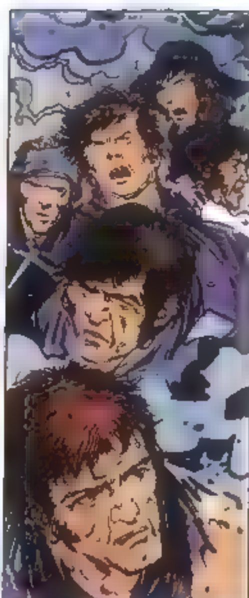

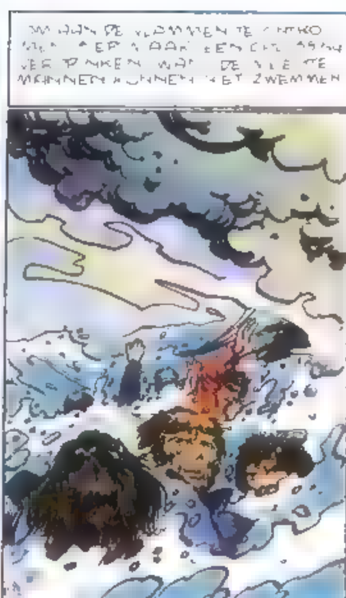

Bruce J. Hawker

W. VANCE
A.-P. DUCHÂTEAU

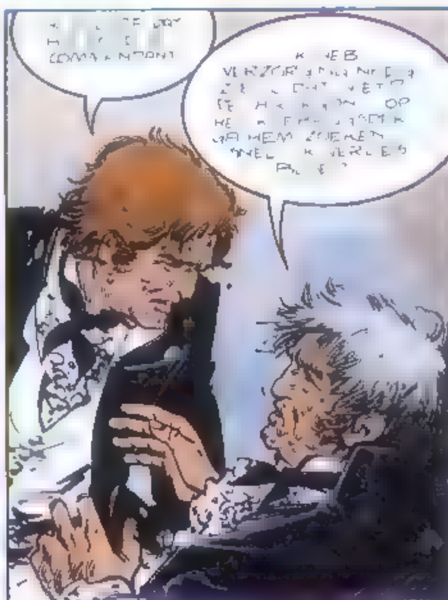

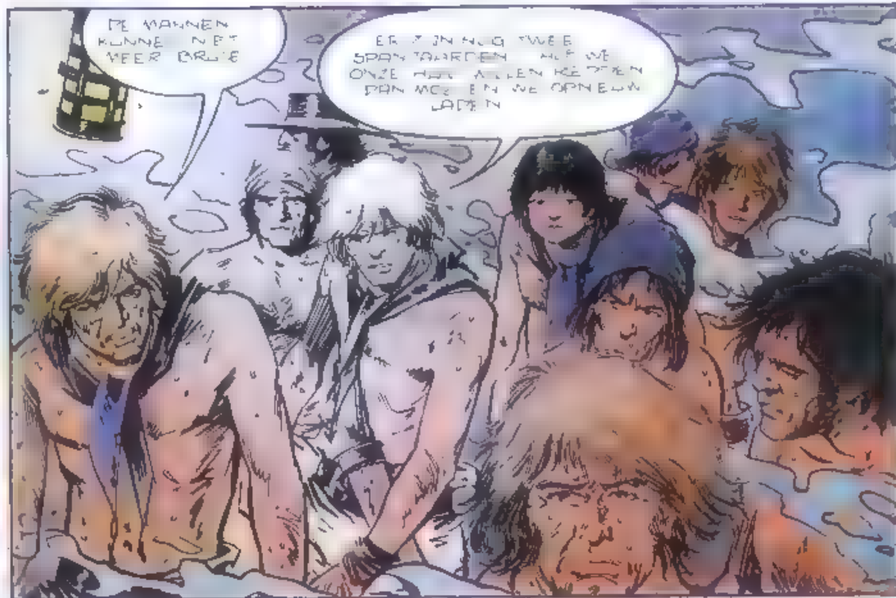

SAMENVATTING: n de ru men van de Thunder maakt Bruce kennis met zijn lotgenoten. Op de b... geeft de commandant he sein o de aan va

PRESS GANG

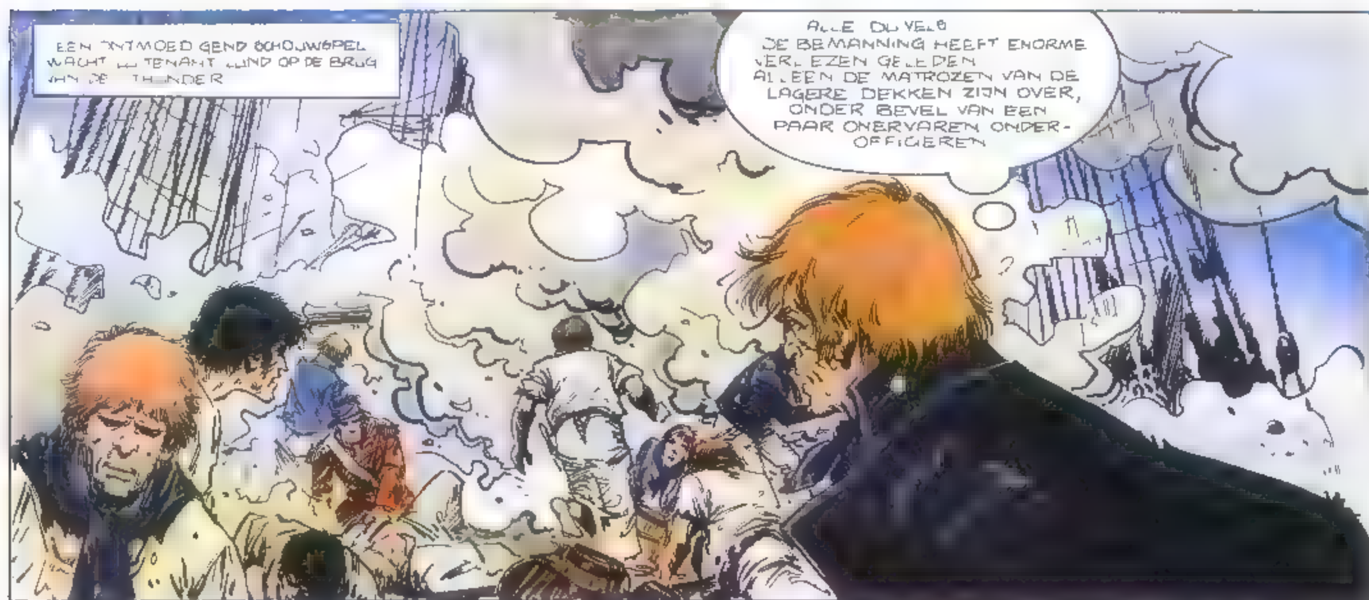

SLA OM

Bruce J. Hawker

EEN ONTMOEDIGEND SCHOUWSPEL WACHT LUITENANT LUND OP DE BRUG VAN DE THUNDER
ALLE DUVELS DE BEMANNING HEEFT ENORME VERLIEZEN GELEDEN ALLEEN DE MATROZEN VAN DE LAGERE DEKKEN ZIJN OVER, ONDER BEVEL VAN EEN PAAR ONERVAREN ONDER-OFFICIEREN

WAAR IS DE COMMANDANT?
IN ZIJN HUT

ONGELOOFLIJK! DENKT DE COMMANDANT NU ECHT DAT WE HET OP DEZE MANIER REDDEN?

WAT IS ER?
LUITENANT LUND, COMMANDANT...

ZIET U NIET DAT IK RUST NODIG HEB?
COMMANDANT, DE TOESTAND IS ZEER ERNSTIG. ER IS GROTE SCHADE EN DE BEMANNING IS GEDECIMEERD

DOE NIET ZO ABSURD LUND WAT IS DAT VOOR PRAAT? WIJ ZIJN DE OVERWINNAARS

ER ZIJN GEVALLEN WAARIN DE OVERWINNAAR ER SLECHTER AAN TOE IS DAN DE OVERWONNENE SIR

LAAT DE MANNEN ERUIT ER ZIJN GEWONDEN ONDER. WE ZITTEN AL DAGEN IN DEZE HEL OPGESLOTEN, DE "THUNDER" MOET GEREPAREERD WORDEN EN
ORDERS ZIJN ORDERS

SLA OM

Bruce J. Hawker

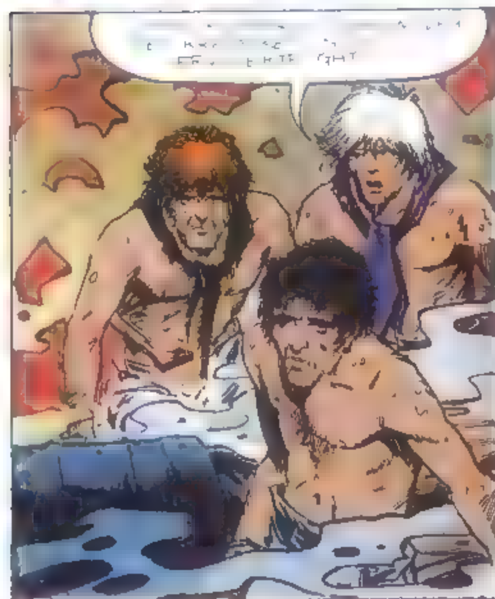

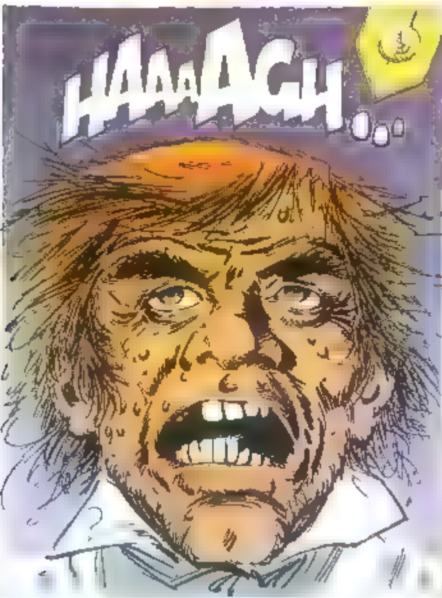

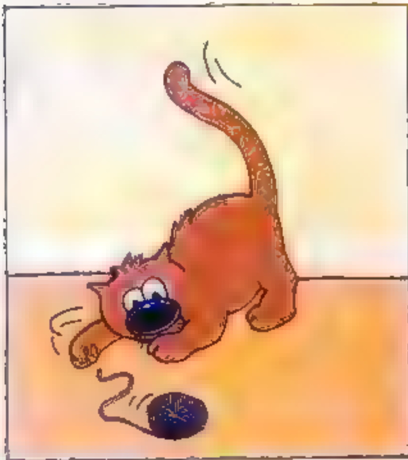

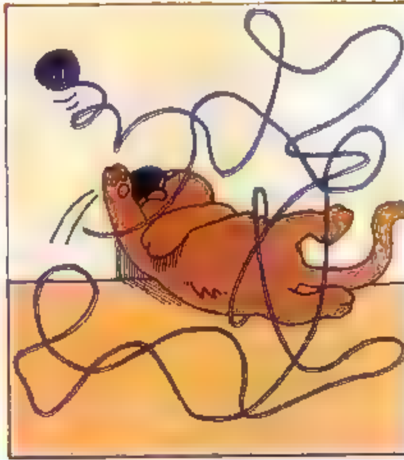
wordt vervolgd

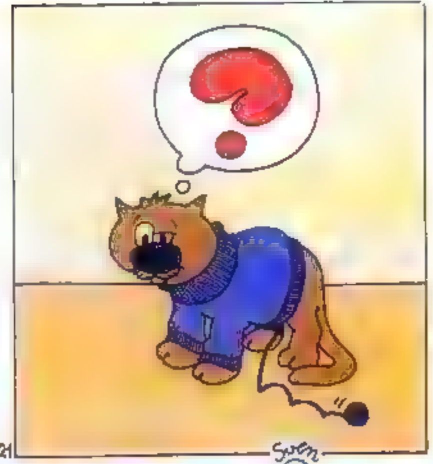

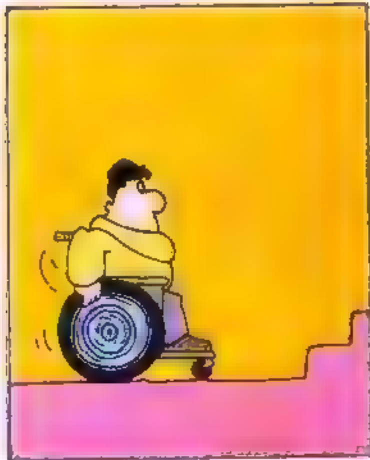
OSCAR

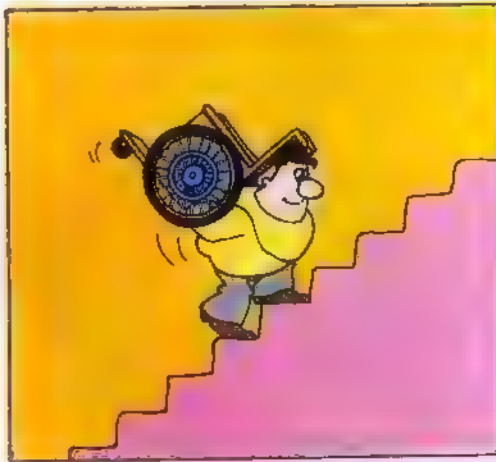
SVEN

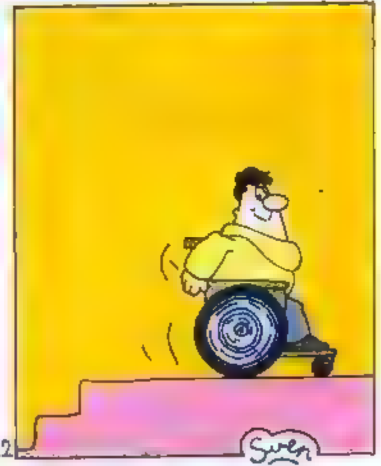

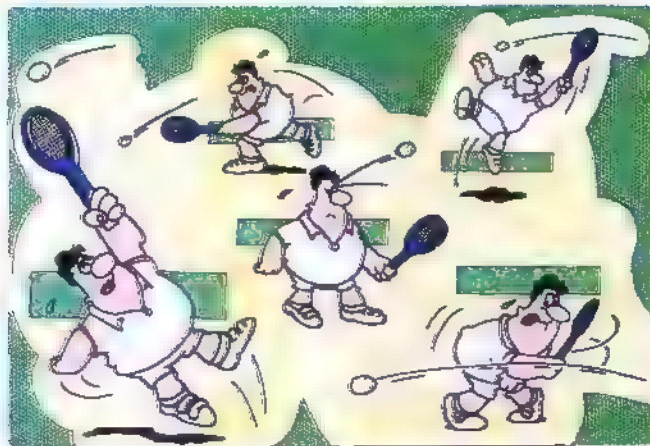

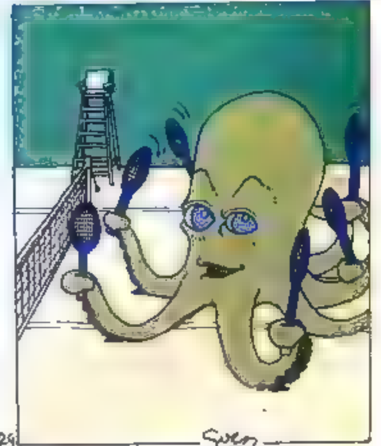

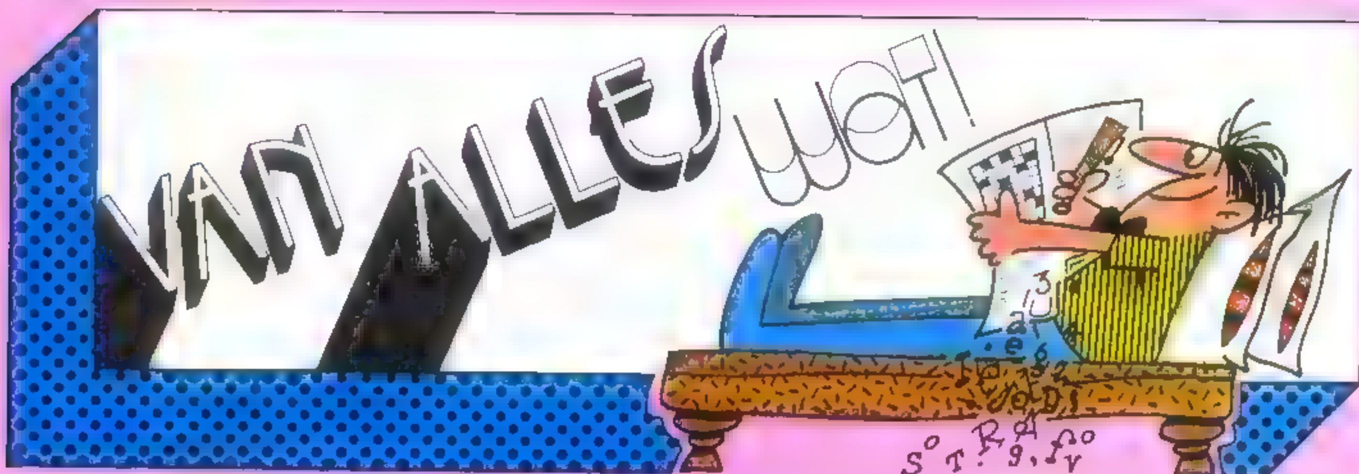

ZO HOOR JE 'T OOK 'NS VAN EEN ANDER

Waarde redaktie, in KUIFJE 85.06 zet u in vlijmscherpe zinnen uw mening uiteen over Tardi's laatste: «De kakkerlakkenkiller». Ik had na het lezen van dat boek inderdaad een onbestendig en naargeestig gevoel overgehouden. Met **Isabelle Avondrood** heeft Tardi indertijd een verfrissend-nieuwe dimensie aan het beeldverhaal toegevoegd, maar het lijkt er nu op dat hij zijn werk systematisch aan het afbreken is en dat hij steeds dieper wegzinkt in een put vol droefenis en negativisme. Terwijl er nog zoveel moois is!

Hans Matla
Den Haag

Zo is dat. En wat Isabelle Avondrood betreft: naar onze mening zit dat trieste sfeertje ook al in de laatste albums, zoals «Maanzieke mummies». Bedankt voor het waarderende kattebelletje, Hans.

SLIM

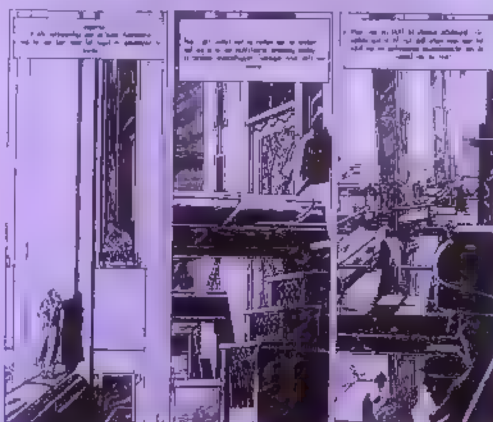
Als ik om een gunst mag vragen dan zou ik graag een tekening willen van **Plato, Friebel en Guitepuit** want ik ben er een groot fan van. Ik vind dat Renaud goed kan tekenen en ik kan ook wel een paar tips voor tekenen gebruiken. Stuur alsjeblieft alleen de hoofden. Stuur die naar:
Bo Hoving
Bovendwarsweg 8
(tel. 15915)
Als u het niet wilt doen bel dan.

Het zou wel helpen als je, buiten de straatnaam en het huisnummer, ook de naam van de gemeente waar je woont zou vermelden. Het zou ook handig zijn als je bij het telefoonnummer gemakkelijkheidshalve ook maar het netnummer zou vermelden. Dan konden we inderdaad kontakt met je opnemen.
Overigens willen wij graag van deze gelegenheid gebruik maken om nog eens, langzaam, uit de doeken te doen hoe je moet te werk gaan om dergelijke dingen te vragen. Je schrijft daartoe een brief naar de auteur aan wie je het verzoek wil richten. In het geval van Renaud stel je die brief best in het Frans op. Zoals het merendeel van onze tekenaars kent de man namelijk geen Nederlands. Die brief stop je in een omslag, waarop je gewoon «Renaud» schrijft. Je plakt die omslag dicht, je stopt hem in een andere omslag en daarop schrijf je ons redaktieadres. Wij zorgen er dan voor dat Renaud jouw brief krijgt en het hangt dan helemaal van hem af of je je zin ook krijgt. Daar kunnen wij verder niets meer aan doen.

DE KOORTS VAN VRBICANDE

Op een ochtend deponeren twee arbeiders een open kubusje van 15 op 15 cm op de imposante werktafel van Eugen Robick, de urbatect van de stad Urbicande. Robick is aanvankelijk niet bepaald onder de indruk van hun vondst, maar dan blijkt dat het ding op een angstaanjagende manier begint te groeien, dwars door de gebouwen heen, echter zonder ze te beschadigen. Het duurt niet lang of de kubus — of liever: de verzameling kubussen — vormt een verbinding tussen de twee oevers van Urbicande: de noordoever, waar «chaos» heerst, en de zuidoever, waar alles «mooi» symmetrisch en planmatig is aangelegd. Dat is niet naar de zin van de Hoge Instanties van de stad, die niet willen dat de chaos overwaait naar de zuidoever. Op een gegeven ogenblik stopt de groei van de kubus. De bevolking leert al snel leven met de nieuwe situatie. In Urbicande heerst nu een prettige vorm van anarchie. De rivier is geen obstakel meer en fantasie van de mensen wordt gestimuleerd door de merkwaardige buizenkonstruktie die de stad doorkruist. De kubus van Robick (voelt U 'm?... Schuiten en Peeters hebben zowaar een lichte humoraanval gehad!) wordt onderwerp van grote politieke diskussies. Onder impuls van Robick's buurvrouw Sophie ontstaat er een pro-Robick-beweging, die hem aan de macht wil brengen in Urbicande. L'imagination uiteindelijk au pouvoir, haha! Maar dan gaat de kubus verder groeien en verdwijnt stilaan uit het stadsbeeld. De mythe wordt geboren...
«De koorts van Urbicande» heeft zijn Prijs Alfred meer dan verdiend. Het is een uitstekende strip, waarin het indrukwekkende grafische talent van Schuiten (would be-striptekenaars wordt aangeraden het werk van deze man met gepaste nederigheid te bestuderen...) nu eens niet naar de filistijnen geholpen wordt door een knullig scenario van Claude Renard. In de vormgeving wordt (bewust?) ingespeeld op trends — zie lettertype en kleurgebruik — maar ook kwa inhoud is «De koorts van Urbicande» trendgevoelig, «cool» dus... Een bacardi-cola van een strip, in een hoog, smal glas met veel ijsblokjes... De vervreemding, het «blij-zijn-met-een-dooie-mus», het zit er allemaal op een prettige, leesbare manier in verwerkt.
Een waardige opvolger van «De muren van Samaris» en zonder diskussie een eerste hoogtepunt in het stripjaar 1985.

DE KOORTS VAN URBICANDE
reeks «De duistere Steden»
Schuiten-Peeters
Uitg. Casterman

SPREEKBEURT

Als trouwe lezeres van uw stripverhalen zou ik graag een spreekbeurt geven over het tot stand komen van een strip. Daar ik over weinig informatie beschik zou ik het zeer op prijs stellen indien u mij enige dokumentatie zou willen opsturen.

Inge Ongena
Mariakerke

De naar onze mening meest volledige beschrijving van het groei- en produktieproces van een strip

VAN NIKSDOEN KRIJG JE DORST!

De venster van een kroeg is een venster op de wereld zeker als de naam van de kroeg «Quo Vadis» is en op het glas geschilderd en dus voortdurend deel uitmaakt van boeiende scènes als daar zijn bestelwagens met «Joepie! Lekkere friet bij Snoepie!» op hun flanken kerels in rood-wit-blauwe windekkers en met Jackie Stewart-petjes op Engelse fietsen, automobilisten die de wachttijd voor het stoplicht doorbrengen met in hun neus te pulken en met het bestuderen van het uithangbord van Luxe Nieuwkuis Sneeuwwitje («Steeds 10 tot 20% voordeliger!»), dames die met een demonische grijns de Z-kaart aanprijzen vanop reuze affiches op autobussen («Welkom aan boord met uw getrouwheidskaart.» Laat me niet lachen! De reizigers worden door direktie en personeel van ons openbaar vervoernet over het algemeen behandeld als iets vies dat onder een platte steen in de tuin komt uitgekropen op één regenachtige namiddag!) en altijd en overal gejaagde mensen met zure gezichten...
In dergelijke omstandigheden is er voor min of meer zwaarmoedige figuren slechts één reddingsboei: inspekteur Canardo, de liederlijke, cynische anti-held van Benoit Sokal. «Van niksdoen krijg je dorst» is een schitterende verzameling van een vijftiental kortverhalen, waarin de inspekteur Canardo van «Moord in de berm», «Het teken van Raspoetin» en «De zachte dood» zoetjesaan in zijn definitieve vorm wordt gegoten. De lezer is getuige van het (nutteloze...) leven, werken en dood van pa Canardo, en van zijn opvolging door zijn zoon en erfgenaam, Canardo tout court, die van zijn vader de trench coat en de liefde voor de fles erft, echter niet gelijktijdig.
Opvallend is wel dat zelfs de eerste verhalen al ijzersterk zijn, al is Sokal daar nog duidelijk op zoek naar de definitieve richting waarin hij de strip later zal duwen. Deze bloemlezing van opgewekt cynische verhalen is zonder meer de moeite waard.

Van niksdoen krijg je dorst
Inspekteur Canardo
Benoit Sokal
Uitg. Casterman

STRIP TOP X

Plaats	Titel	Held	Auteur(s)	Uitgeverij	Vorige week
1	De torens van Schemerwoude		Hermann	Arboris	(1)
2.	Blauwen en vrouwen	Blauwbloezen	Lambil/Cauvin	Dupuis	(—)
3.	Woeste Sierra	Durango	Swolfs	Archers	(3)
4	Frivole gesprekken in Moulului	Woestijn-schorpioenen	Pratt	Casterman	(—)
5.	Avontuur in Australië	Robbedoes	Tome/Janry	Dupuis	(2)
6.	Het dreigende dinges	Suske en Wiske	Studio Vandersteen	Standaard	(—)
7	Stalmaker	Johnny Paraguay	Malik	Archers	(5)
8.	De koorts van Urbicande		Schuiten/Peeters	Casterman	(—)
9.	Van niksdoen krijg je dorst	Canardo	Sokal	Casterman	(—)
10.	Jehanne van Frankrijk	Xan	Pleyers/Martin	Lombard	(4)
11	Ninja	Rode Ridder	Studio Vandersteen	Standaard	(—)
12	Koers Gibraltar	Bruce J. Hawker	Vance	Lombard	(6)

Deze rubriek komt tot stand dank zij de vriendelijke medewerking van gespecialiseerde boekhandels in Vlaanderen en Nederland.

vindt je in «Avontuur van 'n strip», een album van de hand van Derib en Pernin dat verschenen is bij de Lombard Uitgaven.

SCENARIO

Allereerst wens ik jullie een uitbundige lof wat betreft het super weekblad KUIFJE. Wat betreft het voorstellen van tekenaars vind ik persoonlijk een niet al te slecht idee. Neem nu eens Rosinski-Van Hamme, eigenlijk zoveel weten we van dit duo ook niet af. Op gebied van tekenen natuurlijk
Veronderstel dat men zou beginnen aan striptekenen, daarvoor moet men toch eerst een scenario voor handen hebben. Wil men daarna aan tekenen beginnen.
Je schrijft je verhaal of scenario op papier en stuurt die dan op. Het beste scenario wordt dan uitgekozen en krijgt dan een plaatsje in jullie weekblad. Je geeft dan bv. een **verplicht** aantal schrijfregels op, zodat het verhaal niet te lang wordt.
Zo dat was dat.

Kurt... (onleesbaar)
Verrebroek

De ervaring heeft ons geleerd dat dit soort wedstrijden eigenlijk totaal geen zin hebben. Je kan het voor de lol doen en er wat prijzen tegenaan gooien, maar als je dit soort wedstrijden ernstig gaat opvatten kan je het wel schudden. Op die manier wordt je geen stripscenarist.
Mogen wij van de gelegenheid gebruik maken om jullie nog eens te vragen zo duidelijk mogelijk te schrijven? En mogen we de flauwe grapjassen die anonieme brieven schrijven of die ondertekenen met hun initialen er nog eens op wijzen dat hun brieven ongelezen in de prullenmand gaan? Doe dus geen moeite meer. Van anonieme scheldpartijen vouwen wij vliegertjes die we dan, tot groot jolijt van de kat van de buren, uit het venster van de vijfde verdieping mikken.
't Is maar dat jullie het weten...

MUURVAST

Ik wil via deze weg eens iets kwijt over superheld **Thorgal.** Ik vind dit een magistrale strip. Rosinski en Van Hamme zijn grootmeesters. Toch vind ik «Het land Qâ» minder van inhoud dan «De boogschutters». Ik heb het ein-

ALPHAVILLE

FOREVER YOUNG

WEA 240 481-1

Aan de andere kant van de rock staat de pulp, het wegwerpprodukt. De scheidingslijn tussen de twee is moeilijk te trekken. Onder welke noemer plaats je bijvoorbeeld het werk van Duran Duran, Abba, The Human League? Pizzaria-muziek of *«songs in the key of life»*? Met Alphaville hebben we echter helemaal geen problemen. Dit is pulp. En Alphaville doet geen moeite om dat te verdoezelen. Een groepsnaam overgeheveld uit een goedkope SF-roman, een acrostichon (naamvers) in de titels. Alphaville lijkt te bestaan uit drie rijkeluiszoontjes die, nadat ze alledrie van de universiteit gegooid werden wegens vier keer hetzelfde jaar, uren mochten rommelen in de platenstudio's van papa (hij moet toch iets doen vrouwtje, en met pop valt er nog altijd geld te verdienen, trouwens, hij heeft een tenniselleboog).
En wat krijg je als drie onbenullen in een studio hun tijd verdoen, één hoop overbodige pulp. Eksploderende synthesizers uit de tijd van **Popcorn,** teksten waarmee zelfs Lee Towers geen moeite zou hebben. Als we dan toch opgeschrikt worden door een vleug van toegeeflijkheid en een mooie melodielijn of een toffe beat ontdekken, beseffen we dat die er gekomen zijn door de onvermijdelijke toevalsfaktor. De kans dat er uit een door een komputer geprogrammeerde synthesizer iets behoorlijks komt is niet te onderschatten. De hitjesjagers worden verblijd met **Big in Japan** en **Forever Young,** wat dan ook de absolute hoogtepunten van de LP zijn. Maar ja, die staan in een verhouding t.o.v. het betere rockwerk zoals de Kemmelberg tegenover de Hymalaya.
Alphaville, een groep die de traditie van het Duitse mechanische popverleden — Can, Kraftwerk, Tangerine Dream — wil voortzetten, maar slechts het peil van Boney M. haalt

XTC

THE BIG EXPRESS

VIRGIN V 2325

Een nieuwe song van XTC, het ging veelal gepaard met het ontdekken van een nieuwe kroeg. Bij **Science Friction** dansten we in de Cinderella, bij **Making Plans for Nigel** hingen we aan de toog van de Groene Michel, bij **Senses Working Overtime** frekwenteerden we de Cintrik en bij **All You Pretty Girls** zaten we in 't Brantyser. Wie de Antwerpse kroegen een beetje kent, merkt het verschil in setting. Het strijdbare punkachtige van de Cinderella is nu allang vervangen door retro en folklore: de Groene Michel ooit nog een hippie-tempel, later een dancing, is opgedoekt. Alleen de witte kroeg de Cintrik en het burgercafé 't Brantyser blijven dus over. En dit kenmerkt ook het huidige werk van XTC: stijlvol, burgerlijk, maar een herkauwen.

Andy Partridge begint meer en meer te lijken op Hans Wiegel. Gelukkig niet ideologisch, daarvoor is Partridge nog veel te alert — *and by the half light of burning republics Joe Stalin looks just like Uncle Sam*. Maar muzikaal klinkt alles toch veel bezadigder, geen «striking poptunes», enkel het uitwerken van vroegere ideeën. **The Everyday Story of Smalltown** borduurt verder op het thema van **Towers of London**. Dezelfde kadans, dezelfde akkoorden, maar meer stakkato. De eerste single uit deze LP, **All You Pretty Girls,** is een mini-opera over het leven op zee, maar vooral langs de kaaien, gravend in de Engelse muzikale traditie en daar Elgar **(Sea Songs)** en Engelbert Humperdinck (de komponist, niet de crooner) tegenkomend. Een vragende stem en een aan een volkswijsje herinnerend refrein. **Reign of Blows,** smeulger en scherper, met Jimmy Page-gitaren, wordt versmoord door teveel nevenklanken. Het jazzy **I Remember the Sun** heeft datzelfde broeterige als **King of Pain** van The Police.

Wat Andy Partridge met de rest doet is gewoon het vakkundig opvullen van de gaatjes (hij heeft er één vergeten). Niets blijvends. De «ecstasy», de vervoering is verdwenen.

Dan maar naar de kroeg, en snel!

Ronald Grossey

de dan nog wel niet gezien, maar de spanning is niet zo groot als bij het voorgaande verhaal. Vooral het feit dat Kriss van Valnor zich zo overduidelijk manifesteert vind ik niet goed. Ik neem aan dat dat wèl de bedoeling van Van Hamme is, maar in «De boogschutters» heeft ze toch niet het karakter van «op de voorgrond dringend figuur» meegekregen. En ook de zoetsappige Aaricia blijkt ineens een taaie ouwe vechtjas te zijn. Als dat maar goed gaat...

Tjall de vurige is zo vurig niet. Hij beperkt zich tot een paar opmerkingen en daarmee uit. Dat hij boten in zijn niet te stuiten entoesiasme kapot vaart is er niet meer bij.

Alleen Thorgal zelf zit muurvast in zijn karakter. Ondanks dit ben ik toch echt van mening dat **Thorgal** de beste strip is die heden ten dage verschijnt.

Pokervrouw is zeer goed. Ik moet zeggen dat Renaud zich beter met die drie vrouwen kan bezighouden dan met **Plato, Friebel en Guitepuit.**

Buddy Longway kan ik niet goed vinden. Het is een uitgekauwd onderwerp, dat laatste verhaal. Een vrouw moet bevallen en de held klaart dat wel even. Als klap op de vuurpijl wordt de zojuist bevallen vrouw nog ontvoerd ook.

F.C. Knudde hoeft van mij niet.

Vasco kan ik ook niet goed vinden. Het verhaal valt moeilijk te volgen en het zit bomvol met historische feiten en dingetjes, zodat je door de bomen het bos niet meer ziet.

Chick Bill is oud maar leuk.

Met **Virgulia** kom ik op de nieuwe talenten.

Ik vind Virgulia wel aardig, maar je ziet zo veel van dit genre, bijvoorbeeld **Michael Klein**, Cadot/Bom, enzovoort. De beste van deze nieuwe talenten zijn Bosse en Darasse. Ook Bernard Coppens is goed, maar dan moet hij zich wel bezig houden met verhalen in de trant van «De troef» en niet met **Uriel en Galaé**.

Didgé is goed. Disano en Thaulez zijn goed.

Baranowski, Cadot en Lagas hoeven niet zo nodig.

Verder wil ik nog even lof zwaaien naar **Ivor** (komen hier geen albums van uit?) en de vraag wanneer **Dwaaskop** terugkomt.

De algemene slotkonklusie moet luiden: «Over het algemeen is KUIFJE best te pruimen»

E.F. Vink
Nootdorp

Bedankt voor deze uitgebreide analyse van het blad zoals het er op dit ogenblik uitziet. Wat je bijvoorbeeld zegt over Tjall is bijzonder raak geobserveerd. We hadden het zelf nog niet opgemerkt.
Hoewel er nog geen konkrete planning bestaat voor albums van Ivor hoef je je geen zorgen te maken: komen doen ze wel. Wat Dwaaskop betreft: er ligt een nieuw verhaal kant en klaar op de redaktie. Nog even geduld dus.

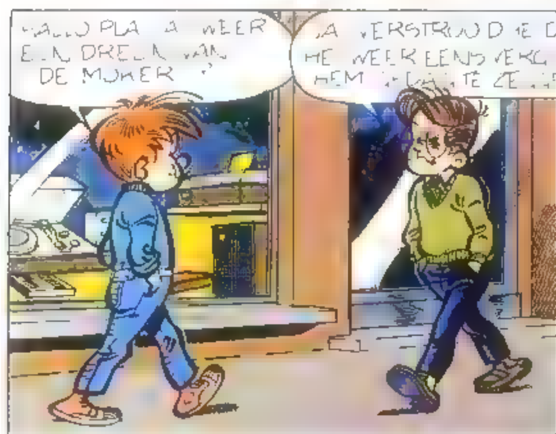
MAAR!!!... AFGEZIEN DAARVAN BLIJVEN JULLIE BRIEVEN MEER DAN WELKOM OP DE GEKENDE ADRESSEN:
P.-H. SPAAKLAAN 1-11
1070 BRUSSEL
(voor België)
POSTBUS 77
2040 AB ZANDVOORT
(voor Nederland)
DAAR KUNNEN JULLIE OOK TERECHT VOOR DE RUILRUBRIEK «RARITEITEN», VOOR DE KORRESPONDENTIERUBRIEK «PER ADRES» EN VOOR GRATIS AANKONDIGINGEN VAN STRIPAKTIVITEITEN (BEURZEN, SIGNEERDAGEN, WEET IK VEEL...). MAAR DAN MOETEN JULLIE ONS WEL TIJDIG OP DE HOOGTE BRENGEN. EN «TIJDIG» BETEKENT IN DIT GEVAL: MINSTENS ZES WEKEN OP VOORHAND!

TOT VOLGENDE WEEK!

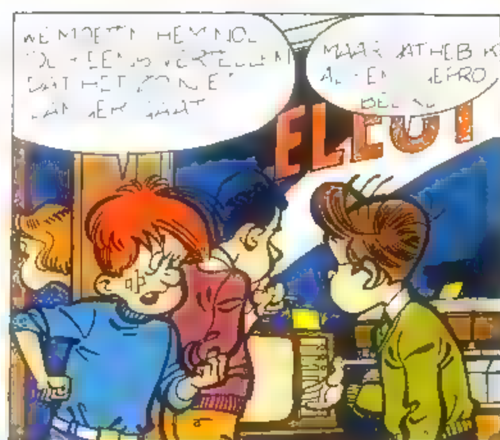

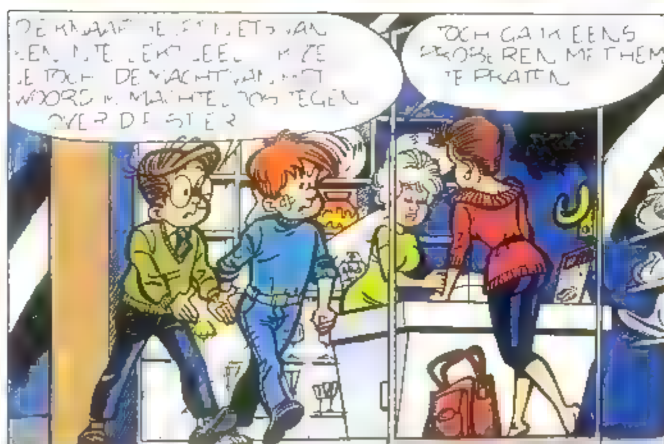
plato, friebel en guitepuit

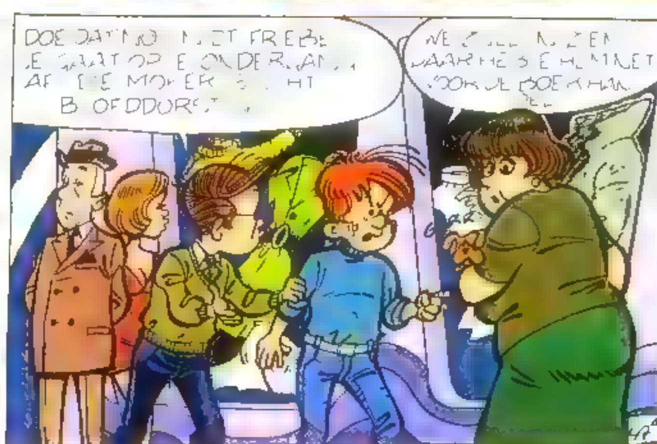
RENAUD
DIDGE

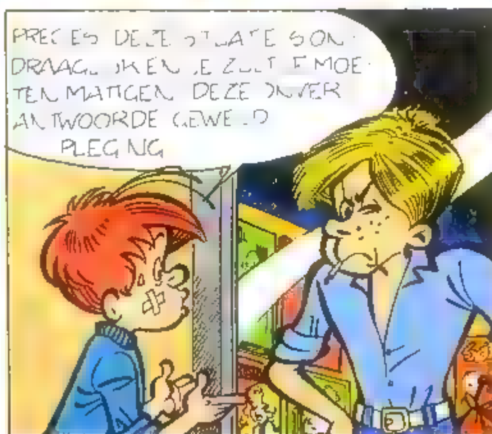

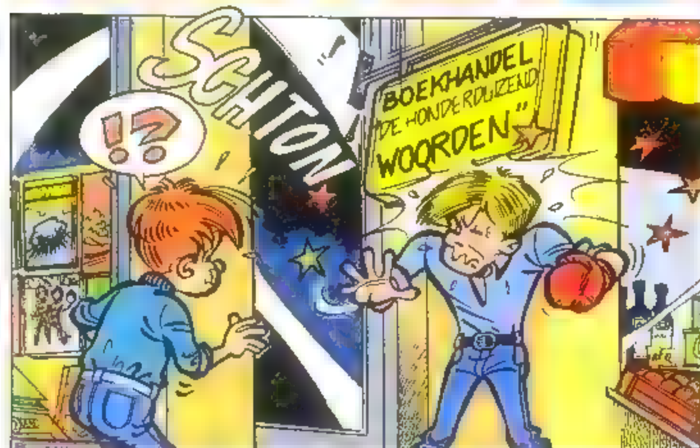

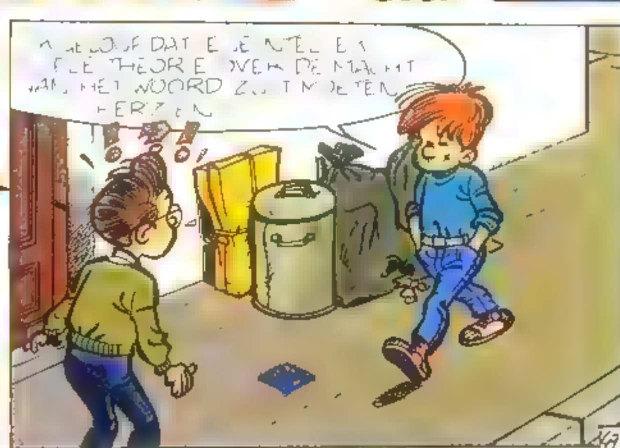

DE BROKKENMAKERS

VERVOLG

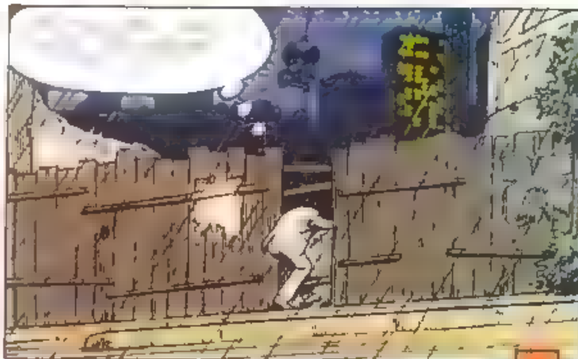

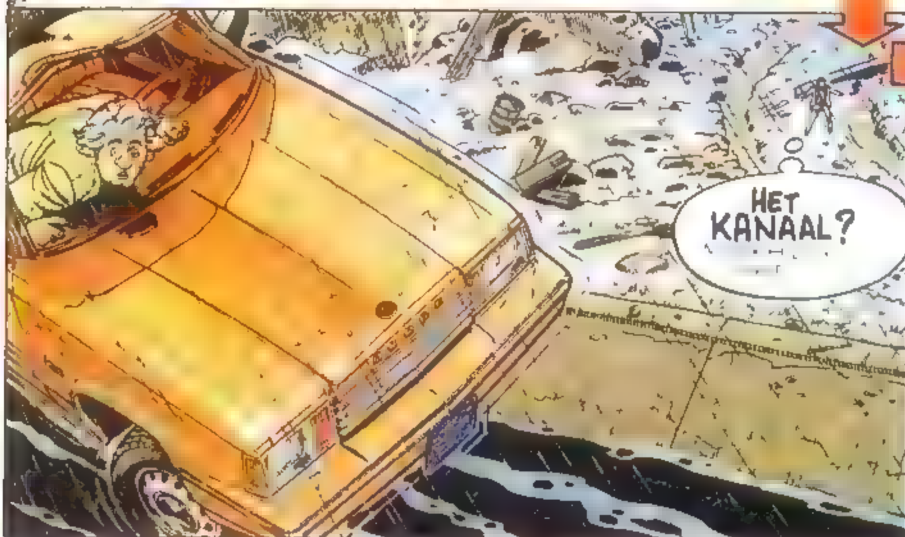

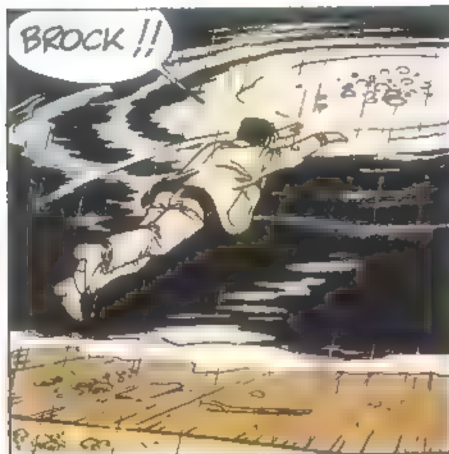

SLA OM

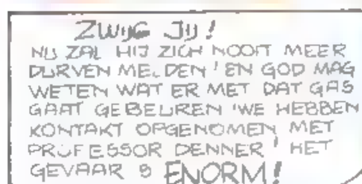
DE BROKKENMAKERS

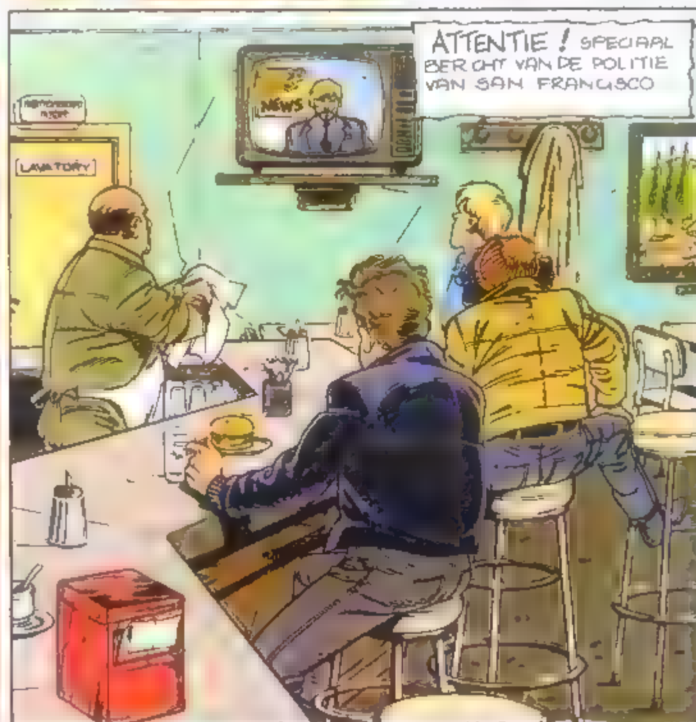

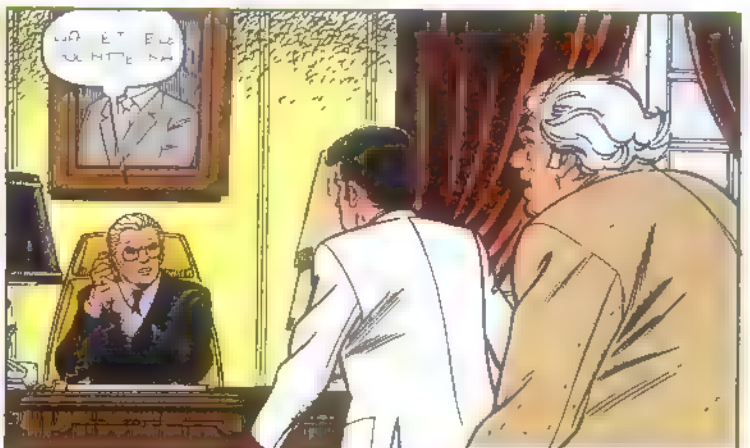

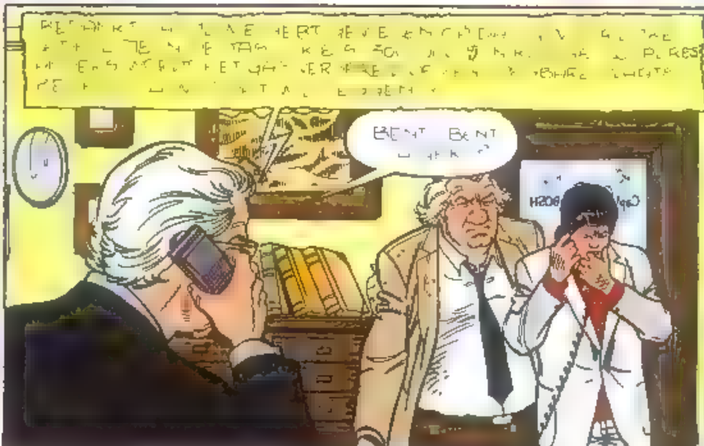

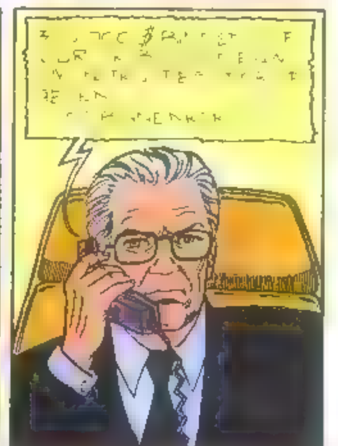
EXTRA LANG VERHAAL

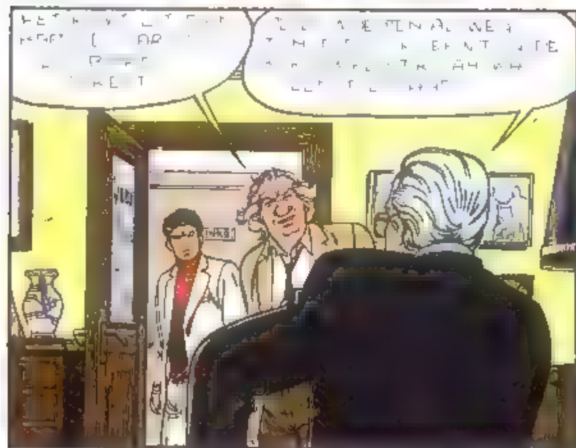

SLA OM

DE BROKKENMAKERS

EN LATER

HELAAS JUFFROUW LEE WE ZIJN ZIJN SPOOR KWIJT EN WE ZIJN GEDWONGEN MET AKKOORD VAN DE AUTORITEITEN TOE TE GEVEN AAN ZIJN VALSE CHANTAGE

IK BEN HELEMAAL IN DE WAR IK VOEL ME VERANTWOORDELIJK IK HAD ANDERE VOORZORGEN MOETEN NEMEN MAAR IK HAD NOOIT GEDACHT...

JA MAAR ALS HET KALF VERDRONKEN IS

WAT EEN ONGELUKKIG TOEVAL MET UW TAS

WE KUNNEN ALLEEN MAAR WACHTEN TOT HIJ ZICH WEER MELDT OM ZIJN INSTRUKTIES DOOR TE GEVEN

HET IS BIJNA VIJF UUR DE TIJD IS VERSTREKEN

DRRING

HIJ IS OP TIJD HALLO?

HIER VOLGEN MIJN INSTRUKTIES: HET BEDRAG IN GEBRUIKTE BILJETTEN, MOET IN EEN WATERDICHT PAKKET VERVOERD WORDEN PER HELIKOPTER OVER PRECIES TWEE UUR. GEEF ME DE GOLFLENGTE WAAROP IK IN KONTAKT KAN TREDEN MET HET TOESTEL..

EN ALS HET ANTWOORD GEGEVEN IS

BINNEN TWEE UUR MOET HET TOESTEL BOVEN DE WEG NAAR SALSOLITO VLIEGEN TOT DAN

HET MES OP DE KEEL VRIENDEN! WE HEBBEN ZELFS GEEN GARANTIE DAT WE DE SPLITBUS TERUGKRIJGEN MAAR VOORLOPIG IS HIJ DE STERKSTE

GA MEE ETHEL ALLEEN JIJ KUNT MET ZEKERHEID DE SPLITBUS DENTIFICEREN!

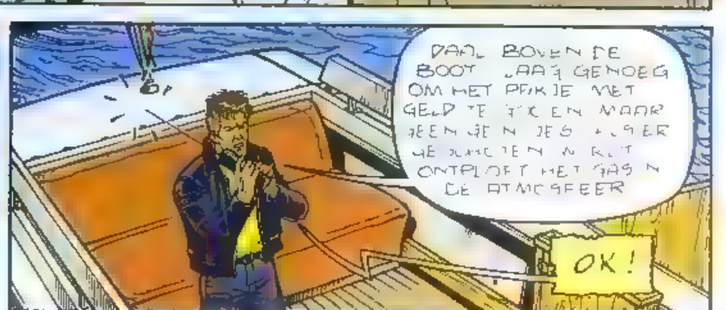

VERANDER VAN KOERS RICHTING JACHTCLUB ALS JULLIE ANDERE TOESTELLEN OF "COAST GUARDS" WAARSCHUWEN WORDT HET GAS VERSPREID IN DE JACHTHAVEN

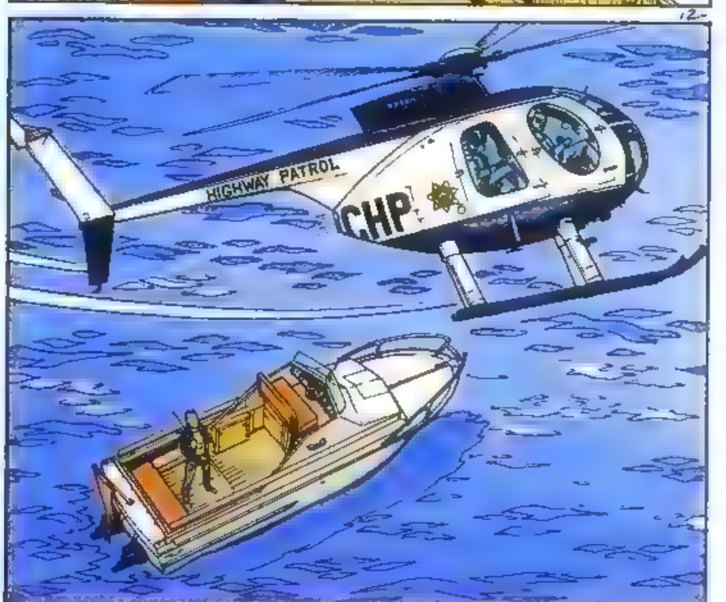

HOE STAAT HIJ IN KONTAKT MET ONS? EEN ANDERE HELIKOPTER?
ALS IK JOU WAS

LAAT DIE GOEDE RAAD MAAR WE HEBBEN ZO AL PROBLEMEN GENOEG
WEET JE NOG WEL ?

VAAR EEN BOOT.

DAAL BOVEN DE BOOT LAAG GENOEG OM HET PAKJE MET GELD TE ... MAAR GEEN ... ONTPLOFT HET GAS IN DE ATMOSFEER
OK!

12

HIGHWAY PATROL
CHP

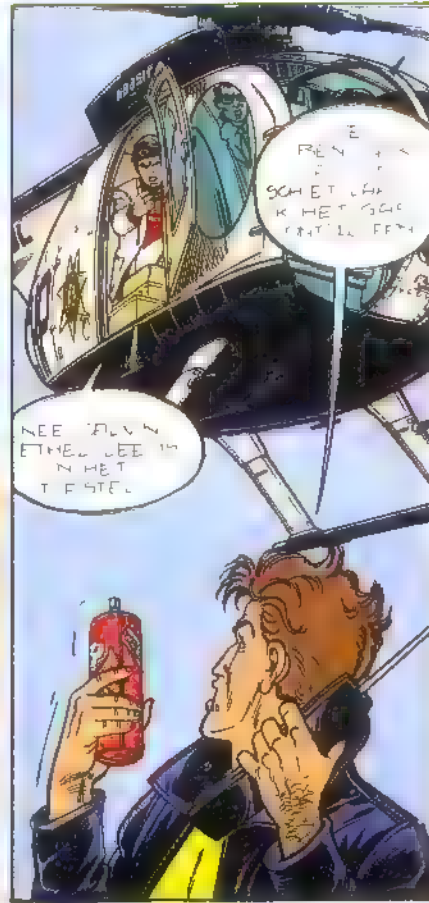
SLA OM

DE BROKKENMAKERS

EXTRA LANG VERHAAL

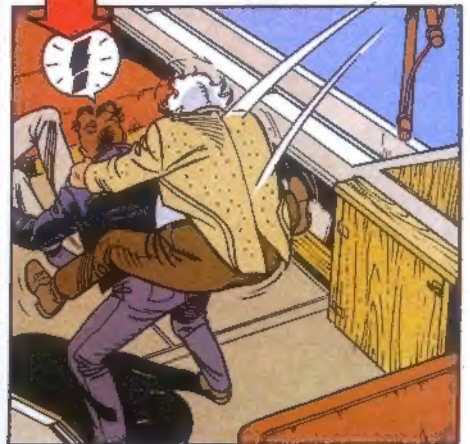

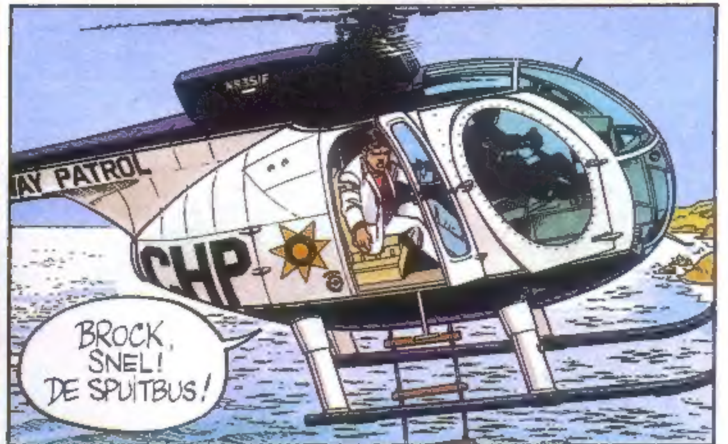

SLA OM

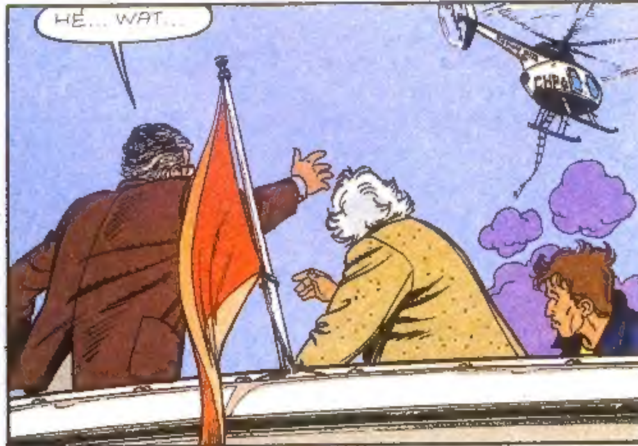
DE BROKKENMAKERS

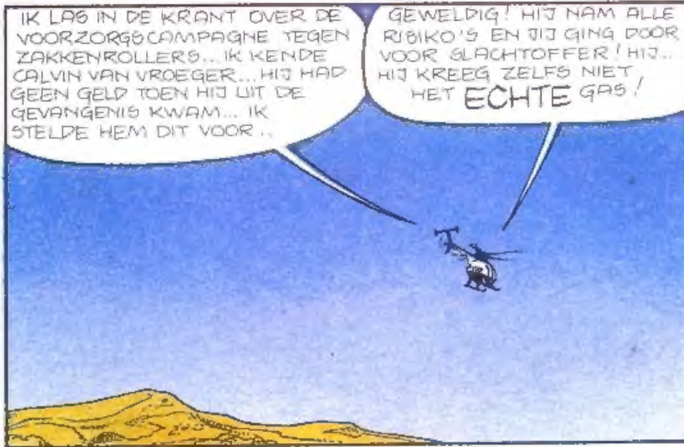

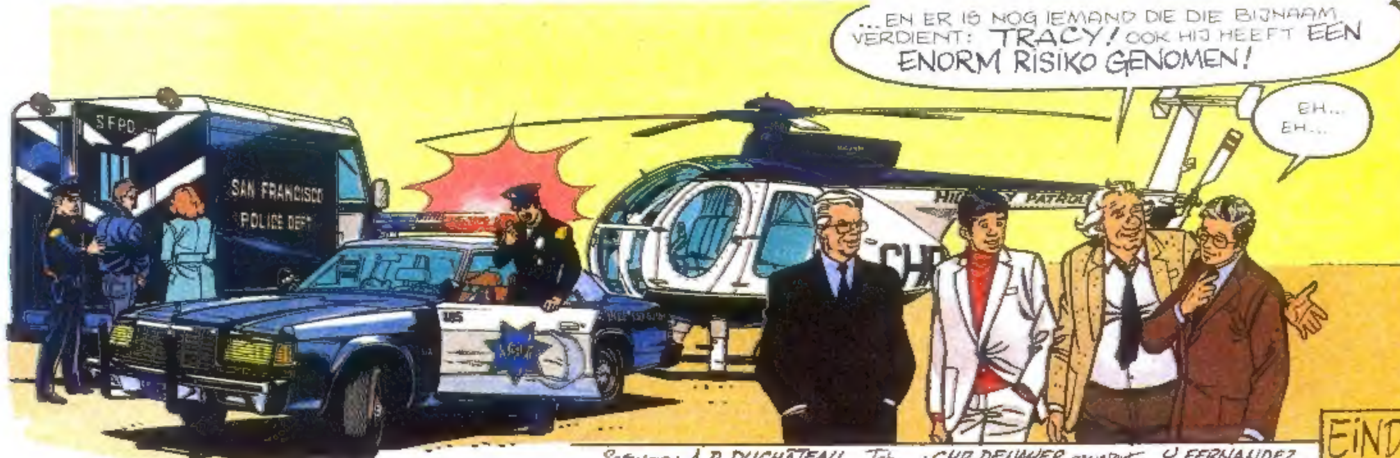

Scenario: A.P. DUCHATEAU © - Tek. : CHR. DENAYER © assistent Y. FERNANDEZ.

Het weekblad Kuifje moet verkocht worden tegen de verplichte prijs. Het mag niet in een leesmap, noch in huur gegeven worden, behalve wanneer de uitgever zijn toestemming heeft verleend. Tekeningen en manuskripten — niet door ons gevraagd — worden niet teruggezonden.

DE LOMBARD UITGAVEN

P.-H- Spaaklaan 1-11, 1070 Brussel — Prk. 000-0190916-20
Uitgever: Raymond LEBLANC, Is. Gerardlaan 9 - 1160 Brussel
Directeur: Guy LEBLANC
Redactie: J.-L. VERNAL, M. VAN OPPEN
Fotogravure: DE SCHUTTER N.V.
Offsetdruk: DE BIEVRE, p.v.b.a. - Brasschaat

Advertenties voor België: Tel.: 02/522.56.00

ABONNEMENT	BELGIË	BUITENLAND	
Geldt niet voor Nederland		+ verzending	TOTAAL
3 maanden (+ extra-nummer)	600 BF	—	—
6 maanden (+ 2 extra-nummers)	1.180 BF	645 BF	1.825 BF
1 jaar (+ 4 GRATIS extra-nummers)	2.150 BF	1.290 BF	3.440 BF
2 jaar (+ 8 GRATIS extra-nummers)	4.250 BF	2.580 BF	6.830 BF

KUIFJE-NEDERLAND
Lombard Uitgaven Nederland
Postbus 77, 2040 AB Zandvoort
Telefoon 02507-19444

ABONNEMENTSOPGAVE/KLACHTEN
Postbus 450, 5000 AL Tilburg
Telefoon: 013-426 872
Abonnementsprijs: 1/2 jaar: fl. 58.50
1 jaar: fl. 117
Adreswijziging: **4 weken** van te voren **schriftelijke** opgave via wikkel rond KUIFJE
Annuleringen: opzegging **4 weken** vóór het einde van de abonnementstermijn **schriftelijk** opgeven

ADVERTENTIES
Special Media b.v.
Postbus 3300, 1001 CA Amsterdam
Telefoon: 020-222 366

VOLGENDE WEEK

DE SLAGVELDEN VAN DE DUIVEL

«De dood van een reus»

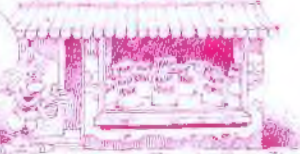
+

De terugkeer van **DOMMEL** in

«Wat een zootje!»

EEN KNIPOOGJE
van ernst

ERNST 85